

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

Bruxelles, 24 mai 2019
(OR. en)

2018/0064 (COD)

PE-CONS 49/19

SOC 96
EMPL 68
MI 161
IA 63
CODEC 431

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de instituire a unei Autorități Europene a Muncii, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004, a Regulamentului (UE) nr. 492/2011 și a Regulamentului (UE) 2016/589 și de abrogare a Deciziei (UE) 2016/344

REGULAMENTUL (UE) 2019/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din ...

**de instituire a unei Autorități Europene a Muncii,
de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004, a Regulamentului (UE) nr. 492/2011
și a Regulamentului (UE) 2016/589 și de abrogare a Deciziei (UE) 2016/344**

(Text cu relevanță pentru SEE și Elveția)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 46 și 48,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 440, 6.12.2018, p. 128.

² JO C 461, 21.12.2018, p. 16.

³ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din

întrucât:

- (1) Libera circulație a lucrătorilor, libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii sunt principii fundamentale ale pieței interne a Uniunii, consacrate în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (2) În temeiul articolului 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), Uniunea trebuie să acționeze pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social și trebuie să promoveze justiția și protecția sociale, egalitatea între femei și bărbați, solidaritatea între generații și combaterea discriminării. În temeiul articolului 9 din TFUE, în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor sale, Uniunea trebuie să țină seama de cerințele privind promovarea unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă, garantarea unei protecții sociale corespunzătoare, combaterea excluziunii sociale, precum și de cerințele privind un nivel ridicat de educație, de formare profesională și de protecție a sănătății umane.
- (3) Pilonul european al drepturilor sociale a făcut obiectul unei proclamații comune a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei la Summitul social pentru creștere și locuri de muncă echitabile de la Göteborg, din 17 noiembrie 2017. Summitul a subliniat nevoia de a pune pe primul loc oamenii, pentru a continua dezvoltarea dimensiunii sociale a Uniunii, și nevoia de a promova convergența prin eforturi la toate nivelurile, așa cum s-a confirmat în concluziile Consiliului European în urma reuniunii din 14 și 15 decembrie 2017 a acestuia.

- (4) În Declarația comună privind prioritățile legislative ale Uniunii pentru perioada 2018-2019, Parlamentul European, Consiliul și Comisia s-au angajat să ia măsuri pentru consolidarea dimensiunii sociale a Uniunii, lucrând la îmbunătățirea coordonării sistemelor de securitate socială, protejând lucrătorii împotriva riscurilor de sănătate la locul de muncă, asigurând un tratament echitabil pentru toți pe piața forței de muncă din Uniune cu ajutorul unor norme modernizate privind detașarea lucrătorilor și îmbunătățind în continuare asigurarea respectării transfrontaliere a dreptului Uniunii.
- (5) Pentru a proteja drepturile lucrătorilor migranți și pentru a încuraja concurența loială între întreprinderi, în special între întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), este esențial să se îmbunătățească asigurarea respectării transfrontaliere a dreptului Uniunii în materie de mobilitate a forței de muncă și să se combată abuzurile.
- (6) Ar trebui instituită o Autoritate Europeană a Muncii (denumită în continuare „autoritatea”), pentru a contribui la întărirea echității și a încrederii în piața internă. Obiectivele autorității ar trebui să fie clar definite, punându-se un accent puternic pe un număr limitat de sarcini, pentru a asigura utilizarea cât mai eficientă a resurselor disponibile în domenii în care autoritatea poate oferi o valoare adăugată maximă. În acest scop, autoritatea ar trebui să ofere asistență statelor membre și Comisiei în îmbunătățirea accesului la informații, ar trebui să sprijine respectarea normelor și a cooperării între statele membre în cadrul aplicării și a asigurării respectării în mod coerent, eficient și eficace a dreptului Uniunii referitoare la mobilitatea forței de muncă în Uniune și coordonarea sistemelor de securitate socială din Uniune și ar trebui să medieze și să faciliteze soluționarea litigiilor.

- (7) Este esențial să se îmbunătățească accesul persoanelor fizice și al angajatorilor, mai ales a IMM-urilor, la informații privind propriile drepturi și obligații în domeniul mobilității forței de muncă, al liberei circulații a serviciilor și al coordonării securității sociale, pentru a le permite acestora să exploateze întregul potențial al pieței interne.
- (8) Autoritatea ar trebui să își desfășoare activitățile în domeniul mobilității pe întreg teritoriul Uniunii a forței de muncă și al coordonării securității sociale, inclusiv în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor, detașarea lucrătorilor și serviciile cu grad ridicat de mobilitate. De asemenea, ea ar trebui să consolideze cooperarea dintre statele membre în ceea ce privește combaterea muncii nedeclarate și a altor situații care pun în pericol buna funcționare a pieței interne, cum ar fi entitățile de tip „cutie poștală” și activitățile independente fictive, fără a aduce atingere competenței statelor membre de a stabili măsuri naționale. În cazurile în care, în cursul desfășurării activităților sale, autoritatea constată existența unor nereguli suspectate în domenii de drept al Uniunii, cum ar fi încălcarea condițiilor de muncă și a normelor de sănătate și siguranță sau exploatarea forței de muncă, aceasta ar trebui să le poată raporta și să poată coopera în aceste domenii cu autoritățile naționale ale statelor membre implicate și, după caz, cu Comisia și cu alte organe competente ale Uniunii.
- (9) Sfera activităților autorității ar trebui să cuprindă actele juridice specifice ale Uniunii enumerate în prezentul regulament, inclusiv modificările acestora. Respectiva listă ar trebui extinsă în cazul în care se adoptă alte acte juridice ale Uniunii în domeniul mobilității forței de muncă pe întreg teritoriul Uniunii.

- (10) Autoritatea ar trebui să contribuie în mod proactiv la eforturile depuse la nivelul Uniunii și la nivel național în domeniul mobilității forței de muncă pe întreg teritoriul Uniunii și al coordonării securității sociale, prin îndeplinirea sarcinilor sale în deplină cooperare cu instituțiile și organele Uniunii și cu statele membre, evitând totodată orice suprapunere a activităților și promovând sinergiile și complementaritatea.
- (11) Autoritatea ar trebui să contribuie la facilitarea aplicării și a asigurării respectării dreptului Uniunii în domeniul de aplicare al prezentului regulament, și la sprijinirea asigurării respectării dispozițiilor respective prin contracte colective de muncă universal aplicabile în conformitate cu practicile statelor membre. În acest scop, autoritatea ar trebui să creeze un site web unic al Uniunii pentru accesarea tuturor site-urilor web relevante ale Uniunii și a site-urilor web naționale instituite în conformitate cu Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹ și cu Directiva 2014/54/UE a Parlamentului European și a Consiliului². Fără a aduce atingere sarcinilor și activităților comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială instituite prin Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului³ (denumită în continuare „comisia administrativă”), autoritatea ar trebui, de asemenea, să ofere asistență la coordonarea sistemelor de securitate socială.

¹ Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) (JO L 159, 28.5.2014, p. 11).

² Directiva 2014/54/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de facilitare a exercitării drepturilor conferite lucrătorilor în contextul liberei circulații a lucrătorilor (JO L 128, 30.4.2014, p. 8).

³ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

- (12) În anumite cazuri s-a adoptat o legislație sectorială a Uniunii, pentru a se răspunde nevoilor specifice ale unui anumit sector, cum ar fi cel al transportului internațional, inclusiv transportul rutier, feroviar, maritim, căile navigabile interioare și aviația. În limitele domeniului de aplicare al prezentului regulament, autoritatea ar trebui, de asemenea, să abordeze aspectele legate de mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă și securitatea socială ale aplicării acestei legislații sectoriale a Uniunii. Sfera activităților autorității, în special caracterul oportun al extinderii sau nu a activităților sale la alte acte juridice ale Uniunii care reglementează nevoile specifice sectorului transportului internațional, ar trebui să facă obiectul unei evaluări periodice și, după caz, al unei revizuirii.
- (13) Activitățile autorității ar trebui să vizeze persoanele fizice care fac obiectul dreptului Uniunii în cadrul domeniului de aplicare al prezentului regulament, inclusiv lucrători, persoane care desfășoară o activitate independentă și persoane aflate în căutarea unui loc de muncă. Printre astfel de persoane fizice ar trebui să se numere atât cetățenii Uniunii, cât și resortisanții țărilor terțe care au reședința legală în Uniune, cum ar fi lucrătorii detașați, persoanele transferate în cadrul aceleiași companii sau rezidenții pe termen lung, precum și membrii familiilor acestora, în conformitate cu dreptul Uniunii care reglementează mobilitatea acestora în cadrul Uniunii.
- (14) Instituirea autorității nu ar trebui să creeze noi drepturi sau obligații pentru persoane fizice sau angajatori, cum ar fi operatorii economici sau organizațiile fără scop lucrativ întrucât activitățile autorității ar trebui să aibă în vedere persoanele fizice și angajatorii în măsura în care sunt acoperiți de dreptul Uniunii în cadrul domeniului de aplicare al prezentului regulament. Cooperarea susținută în aspectele ce țin de asigurarea respectării dispozițiilor nu ar trebui să genereze o sarcină administrativă excesivă pentru lucrătorii migranți sau pentru angajatori, în special pentru IMM-uri, nici să descurajeze mobilitatea forței de muncă.

- (15) Pentru a se asigura că persoanele fizice și angajatorii pot beneficia de o piață internă echitabilă și eficientă, autoritatea ar trebui să ajute statele membre să promoveze oportunități pentru mobilitatea forței de muncă sau pentru furnizarea de servicii și recrutarea oriunde în Uniune, inclusiv oportunități de acces la servicii de mobilitate transfrontalieră, cum ar fi corelarea transfrontalieră a locurilor de muncă, a stagiilor și a uceniciei și programe de mobilitate cum ar fi Primul loc de muncă EURES sau ErasmusPRO. Autoritatea ar trebui, de asemenea, să contribuie la îmbunătățirea transparenței informațiilor, inclusiv a celor privind propriile drepturi și obligații prevăzute în dreptul Uniunii, precum și a celor privind accesul la serviciile destinate persoanelor fizice și angajatorilor, în cooperare cu alte servicii de informare din Uniune, cum ar fi „Europa ta – Consiliere”, și ar trebui să profite din plin și să asigure coerența cu portalul „Europa ta”, care constituie coloana vertebrală a portalului digital unic instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului¹.

¹ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

- (16) În acest scop, autoritatea ar trebui să coopereze în cadrul altor inițiative și rețele relevante ale Uniunii, în special în cadrul Rețelei europene a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM)¹, al Rețelei întreprinderilor europene, al Punctului de contact frontalier, al SOLVIT² și al Comitetului inspectorilor de muncă principali (SLIC), precum și al serviciilor naționale relevante precum organismele de promovare a egalității de tratament și de sprijinire a lucrătorilor din Uniune și a membrilor familiilor acestora, desemnate de statele membre în temeiul Directivei 2014/54/UE. Autoritatea ar trebui să înlocuiască Comisia în gestionarea Biroului european de coordonare al Rețelei de servicii europene de ocupare a forței de muncă („EURES”) instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului³, inclusiv în ceea ce privește stabilirea nevoilor utilizatorilor și a cerințelor operaționale pentru eficacitatea portalului EURES și a serviciilor conexe de tehnologie a informațiilor (IT), dar cu excepția furnizării de servicii IT și a exploatarii și dezvoltării infrastructurii IT, care vor continua să fie asigurate de Comisie.

¹ Decizia nr. 573/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind cooperarea consolidată între serviciile publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM) (JO L 159, 28.5.2014, p. 32).

² Recomandarea Comisiei din 17 septembrie 2013 privind principiile care guvernează SOLVIT (JO L 249, 19.9.2013, p. 10).

³ Regulamentul (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1296/2013 (JO L 107, 22.4.2016, p. 1).

- (17) Din perspectiva unei aplicări echitabile, simple și eficiente a dreptului Uniunii și a asigurării respectării acesteia, autoritatea ar trebui să sprijine cooperarea și schimbul prompt de informații între statele membre. Împreună cu alți membri ai personalului, ofițerii naționali de legătură care lucrează în cadrul autorității ar trebui să sprijine respectarea obligațiilor de cooperare de către statele membre, să accelereze schimburile dintre acestea prin proceduri dedicate reducerii întârzierilor și să asigure relațiile cu alte birouri de legătură, organisme și puncte de contact naționale stabilite în temeiul dreptului Uniunii. Autoritatea ar trebui să încurajeze utilizarea unor abordări inovatoare pentru o cooperare transfrontalieră eficientă și eficientă, inclusiv a unor instrumente pentru schimbul electronic de date, cum ar fi Sistemul de schimb electronic de informații privind securitatea socială (EESSI) și Sistemul de informare al pieței interne (IMI), și ar trebui să contribuie la continuarea digitalizării procedurilor și la îmbunătățirea instrumentelor informatice utilizate pentru schimbul de mesaje între autoritățile naționale.

- (18) Pentru a spori capacitatea statelor membre de a asigura protecția persoanelor care își exercită dreptul de liberă circulație și de a soluționa neregulile cu o dimensiune transfrontalieră, în raport cu dreptul Uniunii care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, autoritatea ar trebui să sprijine autoritățile naționale în efectuarea de inspecții concertate și comune, inclusiv prin facilitarea implementării inspecțiilor în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2014/67/UE. Aceste inspecții ar trebui să aibă loc la cererea statelor membre sau după aprobarea de către statele membre a unei propuneri a autorității. Autoritatea ar trebui să ofere sprijin strategic, logistic și tehnic statelor membre care participă la inspecțiile concertate sau comune, cu respectarea deplină a cerințelor de confidențialitate. Inspecțiile ar trebui să fie efectuate cu acordul statelor membre în cauză și ar trebui să se desfășoare în conformitate cu cadrul juridic al dreptului intern sau cu practicile din statele membre în care au loc inspecțiile. Statele membre ar trebui să desfășoare acțiuni de urmărire subsecventă a rezultatelor inspecțiilor concertate și comune în conformitate cu dreptul intern sau practica națională.
- (19) Inspecțiile concertate și comune nu ar trebui să înlocuiască nici să submineze competențele naționale. De asemenea, autoritățile naționale ar trebui să lucreze în asociere deplină în cadrul respectivelor inspecții și să aibă autoritate deplină. În cazul în care sindicatele sunt responsabile pentru inspecțiile la nivel național, inspecțiile comune și concertate ar trebui să aibă loc după obținerea acordului partenerilor sociali relevanți și în cooperare cu aceștia.

- (20) Pentru a ține pasul cu tendințele, provocările sau lacunele emergente în domeniul mobilității forței de muncă și al coordonării securității sociale, autoritatea ar trebui să-și dezvolte, în cooperare cu statele membre și, după caz, cu partenerii sociali, o capacitate de analiză și de evaluare a riscurilor. Acest lucru ar trebui să implice realizarea de analize și de studii ale pieței muncii, precum și efectuarea de evaluări *inter pares*. Autoritatea ar trebui să monitorizeze potențialele dezechilibre la nivelul competențelor și al fluxurilor transfrontaliere de forță de muncă, inclusiv posibilul lor impact asupra coeziunii teritoriale. Autoritatea ar trebui, de asemenea, să sprijine evaluarea riscurilor menționată la articolul 10 din Directiva 2014/67/UE. Autoritatea ar trebui să asigure sinergii și complementaritate cu agențiile, serviciile sau rețelele Uniunii. Acest lucru ar trebui să includă solicitarea de contribuții din partea SOLVIT și a unor servicii similare privind provocările specifice acestui sector și problemele recurente referitoare la mobilitatea forței de muncă în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Autoritatea ar trebui, de asemenea, să faciliteze și să eficientizeze activitățile de colectare de date prevăzute de dreptul Uniunii din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Acest lucru nu implică crearea unor noi obligații de raportare pentru statele membre.

- (21) Pentru a consolida capacitatea autorităților naționale în domeniile mobilității forței de muncă și coordonării securității sociale și pentru a îmbunătăți coerența aplicării dreptului Uniunii din domeniul de aplicare al prezentului regulament, autoritatea ar trebui să ofere asistență operațională autorităților naționale, inclusiv prin elaborarea de orientări practice, prin stabilirea unor programe de formare și de învățare reciprocă, inclusiv pentru ca inspectoratele de muncă să poată combate provocări precum activitățile independente fictive și abuzurile legate de detașare, prin promovarea unor proiecte de asistență reciprocă, prin facilitarea unor schimburi de personal precum cele menționate la articolul 8 din Directiva 2014/67/UE și prin sprijinirea statelor membre în organizarea de campanii de sensibilizare care să informeze persoanele fizice și angajatorii cu privire la propriile drepturi și obligații. Autoritatea ar trebui să promoveze schimburile, diseminarea și adoptarea bunelor practici și a cunoștințelor și să promoveze înțelegerea reciprocă a diferitelor sisteme și practici naționale.

(22) Autoritatea ar trebui să dezvolte sinergii între sarcina sa de a asigura mobilitatea echitabilă a forței de muncă și combaterea muncii nedeclarate. În înțelesul prezentului regulament, „combaterea” muncii nedeclarate înseamnă prevenirea, descurajarea și combaterea muncii nedeclarate, precum și încurajarea declarării acesteia. Pe baza cunoștințelor și a metodelor de lucru ale Platformei europene pentru intensificarea cooperării în materie de combatere a muncii nedeclarate, instituită prin Decizia (UE) 2016/344 a Parlamentului European și a Consiliului¹, autoritatea ar trebui să instituie, cu implicarea partenerilor sociali, un grup de lucru permanent, denumit și Platforma europeană pentru intensificarea cooperării în materie de combatere a muncii nedeclarate. Autoritatea ar trebui să asigure un transfer fără probleme al activităților existente ale platformei instituite prin Decizia (UE) 2016/344 către noul grup de lucru din cadrul autorității.

¹ Decizia (UE) 2016/344 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind instituirea unei platforme europene pentru intensificarea cooperării în materie de combatere a muncii nedeclarate (JO L 65, 11.3.2016, p. 12).

- (23) Autoritatea ar trebui să aibă un rol de mediere. Statele membre ar trebui să poată sesiza autorității cazuri individuale care fac obiectul unui litigiu în vederea medierii după ce nu a reușit să le soluționeze prin contact direct și prin dialog. Medierea ar trebui să vizeze doar litigiile dintre statele membre, în timp ce persoanele fizice și angajatorii care se confruntă cu dificultăți în exercitarea propriilor drepturi la nivelul Uniunii ar trebui să aibă în continuare la dispoziția lor serviciile naționale și serviciile Uniunii dedicate soluționării unor astfel de cazuri, cum ar fi rețeaua SOLVIT, pe care autoritatea ar trebui să o sesizeze în astfel de cazuri. Rețeaua SOLVIT ar trebui la rândul ei să poată sesiza autoritatea în vederea examinării acelor cazuri în care problema nu poate fi soluționată din cauza unor neînțelegeri între administrațiile naționale. Autoritatea ar trebui să-și îndeplinească rolul de mediere fără a aduce atingere competenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”) în ceea ce privește interpretarea dreptului Uniunii și fără a aduce atingere competenței comisiei administrative.

- (24) Cadrul european de interoperabilitate (*European Interoperability Framework*, EIF) oferă principii și recomandări privind îmbunătățirea guvernantei activităților de interoperabilitate și a furnizării de servicii publice, stabilirea de relații transorganizaționale și transfrontaliere, eficientizarea proceselor care sprijină schimburile digitale *end-to-end*, precum și asigurarea faptului că atât noua, cât și actuala legislație sprijină principiile interoperabilității. Arhitectura de referință a interoperabilității europene (*European Interoperability Reference Architecture*, EIRA) este o structură generică, cuprinzând principii și orientări aplicabile implementării soluțiilor de interoperabilitate, menționate în Decizia (UE) 2015/2240 a Parlamentului European și a Consiliului¹. Atât EIF, cât și EIRA ar trebui să ghideze și să sprijine autoritatea atunci când este vorba de aspecte legate de interoperabilitate.
- (25) Autoritatea ar trebui să urmărească furnizarea unui acces îmbunătățit la informații și servicii online părților interesate de la nivelul Uniunii și de la nivel național, precum și facilitarea schimbului de informații dintre acestea. Prin urmare, utilizarea instrumentelor digitale ar trebui încurajată de autoritate, ori de câte ori este posibil. Pe lângă sistemele informatice și site-urile web, instrumentele digitale cum ar fi platformele și bazele de date online au un rol din ce în ce mai important pe piața mobilității transfrontaliere a forței de muncă. Astfel, aceste instrumente sunt utile pentru a oferi un acces facil la informații online relevante și pentru a facilita schimbul de informații părților interesate de la nivelul Uniunii și de la nivel național cu privire la activitățile lor transfrontaliere.

¹ Decizia (UE) 2015/2240 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 de instituire a unui program privind soluțiile de interoperabilitate și cadrele comune pentru administrațiile publice europene, întreprinderi și cetățeni (programul ISA²) ca mijloc de modernizare a sectorului public (JO L 318, 4.12.2015, p. 1).

- (26) Autoritatea ar trebui să urmărească asigurarea conformității site-urilor web și aplicațiilor mobile create în scopul punerii în aplicare a sarcinilor prevăzute în prezentul regulament cu cerințele de accesibilitate relevante ale Uniunii. Directiva (UE) 2016/2102 a Parlamentului European și a Consiliului¹ impune statelor membre să se asigure că site-urile web ale organismelor lor publice sunt accesibile în conformitate cu principiile perceptibilității, operabilității, inteligibilității și robusteții și că se conformează cerințelor respectivei directive. Respectiva directivă nu se aplică site-urilor web sau aplicațiilor mobile ale instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii. Cu toate acestea, autoritatea ar trebui să depună eforturi pentru a se conforma principiilor stabilite în respectiva directivă.
- (27) Autoritatea ar trebui să fie administrată și să funcționeze în conformitate cu principiile Declarației comune a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 iulie 2012 privind agențiile descentralizate.
- (28) Principiul egalității reprezintă un principiu fundamental al dreptului Uniunii. Acesta prevede că egalitatea între femei și bărbați se asigură în toate domeniile, inclusiv în ceea ce privește încadrarea în muncă, munca și remunerarea. Toate părțile ar trebui să urmărească realizarea unei reprezentări echilibrate a femeilor și a bărbaților în cadrul consiliului de administrație și al Grupului părților interesate. Acest obiectiv ar trebui să fie urmărit și de consiliul de administrație în ceea ce privește președintele și vicepreședinții acestuia, în ansamblul lor.

¹ Directiva (UE) 2016/2102 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public (JO L 327, 2.12.2016, p. 1).

- (29) Statele membre și Comisia ar trebui să fie reprezentate în cadrul unui consiliu de administrație, pentru a asigura funcționarea eficace a autorității. Parlamentul European, precum și organizațiile interprofesionale ale partenerilor sociali la nivelul Uniunii, cu reprezentare egală a sindicatelor și organizațiile patronale și cu reprezentare adecvată a IMM-urilor, pot, de asemenea, să numească reprezentanți în Consiliul de administrație. Componența consiliului de administrație, inclusiv alegerea președintelui și a vicepreședintelui său, ar trebui să respecte principiile echilibrului de gen, experienței și calificării. Pentru funcționarea eficace și eficientă a Autorității, consiliul de administrație ar trebui, în special, să adopte un program de lucru anual, să își îndeplinească funcțiile legate de bugetul autorității, să adopte normele financiare aplicabile Autorității, să numească un director executiv și să stabilească procedurile de luare a deciziilor referitoare la sarcinile operaționale ale autorității de către directorul executiv. Reprezentanți din țări terțe care aplică normele Uniunii în domeniul de aplicare al prezentului regulament, ar trebui să poată participa la reuniunile consiliului de administrație în calitate de observatori.

- (30) În cazuri excepționale, în care este necesar să se mențină nivelul maxim de confidențialitate, expertul independent numit de Parlamentul European și reprezentanții organizațiilor interprofesionale ale partenerilor sociali la nivelul Uniunii nu ar trebui să participe la deliberările consiliului de administrație. Această dispoziție ar trebui să fie specificată în mod clar în regulamentul de procedură al consiliului de administrație și să se limiteze la informațiile sensibile privind cazurile individuale, pentru a se asigura că participarea efectivă a expertului și a reprezentanților în activitatea consiliului de administrație nu este limitată în mod nejustificat.
- (31) Ar trebui numit un director executiv pentru a asigura gestionarea administrativă globală a autorității și punerea în aplicare a sarcinilor atribuite autorității. Alți membri ai personalului pot înlocui directorul executiv în cazul în care acest lucru este considerat necesar pentru a asigura gestionarea curentă a autorității, în conformitate cu normele interne ale autorității, fără a crea poziții de conducere suplimentare.
- (32) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei, consiliul de administrație și directorul executiv ar trebui să fie independenți în îndeplinirea sarcinilor lor și să acționeze în interesul public.

- (33) Autoritatea ar trebui să se bazeze în mod direct pe expertiza părților interesate relevante în domeniile din domeniul de aplicare al prezentului regulament, prin intermediul unui Grup special al părților interesate. Membrii grupului ar trebui să fie reprezentanți ai partenerilor sociali la nivelul Uniunii, printre care se numără și partenerii sociali sectoriali recunoscuți la nivelul Uniunii care reprezintă sectoare interesate în special de problemele legate de mobilitatea forței de muncă. Grupul părților interesate ar trebui să fie în măsură să primească informații prealabile și să își prezinte avizele autorității, la cerere sau din proprie inițiativă. În desfășurarea activităților sale, Grupul părților interesate va ține cont în mod corespunzător de avizele Comitetului consultativ pentru coordonarea sistemelor de securitate socială, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 883/2004, și ale Comitetului consultativ pentru libera circulație a lucrătorilor, instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹, și va recurge la expertiza acestor comitete.
- (34) Pentru a garanta autonomia și independența sa deplină, autoritatea ar trebui să beneficieze de un buget autonom, cu venituri provenind din bugetul general al Uniunii, din orice contribuție financiară voluntară efectuată de statele membre și din orice contribuție efectuată de țările terțe care participă la activitatea autorității. În cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, aceasta ar trebui să fie totodată în măsură să primească acorduri de delegare sau granturi ad hoc și să perceapă tarife pentru publicații și pentru orice servicii prestate de autoritate.

¹ Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, 27.5.2011, p. 1).

- (35) Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea autorității ar trebui să fie asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (Centrul de traduceri). Autoritatea ar trebui să colaboreze cu Centrul de traduceri pentru a stabili indicatori privind calitatea, punctualitatea și confidențialitatea, pentru a identifica clar nevoile și prioritățile autorității și pentru a crea proceduri transparente și obiective pentru procesul de traducere.
- (36) Prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în contextul prezentului regulament ar trebui să se desfășoare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679¹ sau cu Regulamentul (UE) 2018/1725² al Parlamentului European și al Consiliului, după caz. Acest lucru include instituirea unor măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a respecta obligațiile impuse de respectivele regulamente, în special măsuri privind legalitatea prelucrării, securitatea activităților de prelucrare, furnizarea de informații și drepturile persoanelor vizate.

¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119 of 4.5.2016, p. 1).

² Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

- (37) Pentru a se asigura funcționarea în condiții de transparență a autorității, acesteia ar trebui să i se aplice Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului¹. Activitățile autorității ar trebui să facă obiectul supravegherii Ombudsmanului European în conformitate cu articolul 228 din TFUE.
- (38) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 ar trebui să se aplice autorității, care ar trebui să adere la Acordul Interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF).
- (39) Statul membru gazdă al autorității ar trebui să ofere cele mai bune condiții posibile pentru a asigura buna funcționare a autorității.
- (40) Pentru a asigura condiții de angajare deschise și transparente și un tratament egal pentru personal, directorului executiv și personalului agenției ar trebui să li se aplice Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii, prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului² (denumite în continuare „Statutul funcționarilor” și, respectiv, „Regimul aplicabil celorlalți agenți”), inclusiv normele privind secretul profesional sau alte obligații echivalente de confidențialitate.

¹ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

² JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

- (41) Autoritatea ar trebui să coopereze cu agențiile Uniunii, mai ales cu cele din domeniul politicii de ocupare a forței de muncă și al politicii sociale în cadrul competențelor lor respective, bazându-se pe experiența acestora și maximizând sinergiile: Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (Eurofound), Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop), Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă (EU-OSHA) și Fundația Europeană de Formare (ETF), precum și, în ceea ce privește lupta împotriva crimei organizate și a traficului de ființe umane, cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust). O astfel de cooperare ar trebui să asigure coordonarea, să promoveze sinergiile și să evite suprapunerea activităților lor.
- (42) În domeniul coordonării securității sociale, autoritatea și comisia administrativă ar trebui să coopereze îndeaproape pentru a obține sinergii și pentru a evita orice suprapunere.

- (43) Pentru a aduce o dimensiune operațională activităților organismelor existente în domeniile de aplicare ale prezentului regulament, autoritatea ar trebui să îndeplinească sarcinile Comitetului tehnic privind libera circulație a lucrătorilor, instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 492/2011, de Comitetul de experți privind detașarea lucrătorilor, instituit prin Decizia 2009/17/CE a Comisiei¹, inclusiv schimbul de informații cu privire la cooperarea administrativă, asistența în ceea ce privește punerea în aplicare, precum și asigurarea respectării transfrontaliere a legii și de Platforma instituită prin Decizia (UE) 2016/344. Odată ce autoritatea devine operațională, aceste organisme ar trebui să își înceteze existența. Consiliul de administrație poate hotărî să înființeze grupuri de lucru sau grupuri de experți specializate.
- (44) Comitetul consultativ pentru coordonarea sistemelor de securitate socială, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 883/2004, și Comitetul consultativ pentru libera circulație a lucrătorilor, instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 492/2011, oferă un forum pentru consultarea partenerilor sociali și a reprezentanților guvernamentali la nivel național. Autoritatea ar trebui să contribuie la activitatea acestora și poate participa la reuniunile lor.
- (45) Pentru a reflecta noua structură instituțională, ar trebui modificate Regulamentele (CE) nr. 883/2004, (UE) nr. 492/2011 și (UE) 2016/589, iar Decizia (UE) 2016/344 ar trebui abrogată din momentul în care autoritatea devine operațională.

¹ Decizia 2009/17/CE a Comisiei din 19 decembrie 2008 de instituire a Comitetului de experți privind detașarea lucrătorilor (JO L 8, 13.1.2009, p. 26).

- (46) Autoritatea ar trebui să respecte diversitatea sistemelor naționale ale relațiilor de muncă, precum și autonomia partenerilor sociali, astfel cum sunt recunoscute în mod explicit de TFUE. Participarea la activitățile autorității nu aduce atingere competențelor, obligațiilor și responsabilităților statelor membre în temeiul, printre altele, al convențiilor relevante și aplicabile ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM), cum ar fi Convenția nr. 81 privind inspecția muncii în industrie și comerț, și nici competențelor statelor membre de a reglementa, media sau monitoriza relațiile de muncă la nivel național, în special în ceea ce privește exercitarea dreptului la negociere colectivă și a dreptului la acțiune colectivă.
- (47) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume de a contribui, în limitele domeniului său de aplicare, la asigurarea unei mobilități echitabile a forței de muncă în Uniune și de a asista statele membre și Comisia la coordonarea sistemelor de securitate socială în Uniune, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre acționând în mod necoordonat, dar, având în vedere natura transfrontalieră a acestor activități și necesitatea unei cooperări sporite între statele membre, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

- (48) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, după cum sunt recunoscute în articolul 6 din TUE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Principii

Articolul 1

Instituire, obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament instituie Autoritatea Europeană a Muncii (denumită în continuare „autoritatea”).
- (2) Autoritatea asistă statele membre și Comisia în aplicarea și asigurarea respectării dreptului Uniunii în domeniul mobilității transfrontaliere a forței de muncă în Uniune și în coordonarea sistemelor de securitate socială în cadrul Uniunii. Autoritatea acționează în domeniul de aplicare al actelor Uniunii enumerate la alineatul (4), inclusiv toate regulamentele, directivele și deciziile bazate pe actele respective, și toate celelalte acte ale Uniunii obligatorii din punct de vedere juridic care atribuie sarcini autorității.

- (3) Prezentul regulament nu afectează în niciun fel exercitarea drepturilor fundamentale, astfel cum sunt recunoscute în statele membre și la nivelul Uniunii, inclusiv dreptul sau libertatea de a face grevă sau de a întreprinde alte acțiuni care țin de sistemele specifice de raporturi de muncă din statele membre în conformitate cu dreptul intern sau practicile naționale. Prezentul regulament nu afectează dreptul de a negocia, de a încheia și de a pune în aplicare convenții colective sau de a desfășura acțiuni colective în conformitate cu dreptul intern sau practicile naționale.
- (4) Sfera activităților autorității cuprinde următoarele acte ale Uniunii, inclusiv toate viitoarele modificări ale acestor acte:
- (a) Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹;
 - (b) Directiva 2014/67/UE;

¹ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

- (c) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului¹, inclusiv dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 1408/71² și Regulamentului (CEE) nr. 574/72³ ale Consiliului, în măsura în care sunt încă aplicabile, Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁴ și Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului⁵ de extindere a Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 și (CEE) nr. 574/72 la resortisanții țărilor terțe care nu intră sub incidența regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie;

¹ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).

² Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, 5.7.1971, p. 2).

³ Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu salariații și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității (JO L 74, 27.3.1972, p. 1).

⁴ Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 344, 29.12.2010, p. 1).

⁵ Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții unor țări terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 124, 20.5.2003, p. 1).

- (d) Regulamentul (UE) nr. 492/2011;
 - (e) Directiva 2014/54/UE;
 - (f) Regulamentul (UE) 2016/589;
 - (g) Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului¹;
 - (h) Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului²;
 - (i) Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului³.
- (5) Domeniul de activitate al autorității acoperă cooperarea dintre statele membre în scopul combaterii muncii nedeclarate.

¹ Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (JO L 102, 11.4.2006, p. 1).

² Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului (JO L 102, 11.4.2006, p. 35).

³ Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului (JO L 300, 14.11.2009, p. 51).

- (6) Prezentul regulament respectă competențele statelor membre în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării aplicării actelor juridice ale Uniunii enumerate la alineatul (4).

Regulamentul nu aduce atingere drepturilor sau obligațiilor care le revin persoanelor fizice sau angajatorilor în temeiul dreptului Uniunii, al dreptului intern sau al practicilor naționale, nici drepturilor și obligațiilor autorităților naționale care decurg din aceste surse de drept și nici autonomiei partenerilor sociali astfel cum este recunoscută în TFUE.

Prezentul regulament nu aduce atingere acordurilor și mecanismelor de cooperare administrativă bilaterale existente între statele membre, în special celor privind inspecții comune și concertate.

Articolul 2

Obiective

Obiectivele autorității sunt de a contribui la asigurarea unei mobilități echitabile a forței de muncă în Uniune și de a acorda asistență statelor membre și Comisiei pentru coordonarea sistemelor de securitate socială în Uniune. În acest scop și în limitele domeniului de aplicare în conformitate cu articolul 1, autoritatea:

- (a) facilitează accesul la informații privind propriile drepturi și obligații privind mobilitatea forței de muncă în Uniune, precum și la servicii relevante;

- (b) facilitează și îmbunătățește cooperarea dintre statele membre în asigurarea respectării în Uniune a dreptului relevant al Uniunii, inclusiv prin facilitarea inspecțiilor concertate și comune;
- (c) mediază și facilitează ajungerea la o soluție în cazuri de litigii transfrontaliere între statele membre; și
- (d) sprijină cooperarea dintre statele membre în efortul de combatere a muncii nedeclarate.

Articolul 3

Statut juridic

- (1) Autoritatea este un organ cu personalitate juridică al Uniunii.
- (2) În fiecare stat membru, ea beneficiază de cea mai largă capacitate juridică acordată persoanelor juridice în temeiul dreptului lor intern. În special, autoritatea poate să achiziționeze sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în instanță.

Capitolul II

Sarcinile autorității

Articolul 4

Sarcinile autorității

Pentru atingerea obiectivelor sale, autoritatea îndeplinește următoarele sarcini:

- (a) facilitează accesul la informații și coordonează EURES în conformitate cu articolele 5 și 6;
- (b) facilitează cooperarea și schimbul de informații dintre statele membre în vederea aplicării și asigurării consecvente, eficiente și eficace a aplicării și respectării dreptului relevant al Uniunii, în conformitate cu articolul 7;
- (c) coordonează și sprijină inspecțiile comune și concertate, în conformitate cu articolele 8 și 9;
- (d) efectuează analize și evaluări ale riscurilor privind aspecte legate de mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă, în conformitate cu articolul 10;

- (e) sprijină statele membre în ceea ce privește consolidarea capacităților pentru aplicarea și asigurarea cu eficacitate a respectării dreptului relevant al Uniunii, în conformitate cu articolul 11;
- (f) sprijină statele membre în efortul de combatere a muncii nedeclarate, în conformitate cu articolul 12;
- (g) mediază litigiile dintre statele membre în ceea ce privește aplicarea dreptului relevant al Uniunii, în conformitate cu articolul 13;

Articolul 5

Informații privind mobilitatea forței de muncă

Agenția îmbunătățește disponibilitatea, calitatea și accesibilitatea informațiilor cu caracter general oferite persoanelor fizice și angajatorilor și organizațiilor partenerilor sociali în ceea ce privește drepturile și obligațiile care le revin decurgând din actele Uniunii enumerate la articolul 1 alineatul (4) pentru a facilita mobilitatea forței de muncă în întreaga Uniune. În acest scop, autoritatea:

- (a) contribuie la furnizarea de informații relevante privind drepturile și obligațiile persoanelor fizice în situații de mobilitate transfrontalieră a forței de muncă, inclusiv prin intermediul unui site internet la nivelul Uniunii care să funcționeze ca un portal unic pentru accesarea surselor de informații referitoare la drepturile, procedurile și serviciile la nivelul Uniunii și la nivel național în toate limbile oficiale ale Uniunii instituit de Regulamentul (UE) 2018/1724;
- (b) sprijină statele membre în ceea ce privește aplicarea Regulamentului (UE) 2016/589;
- (c) sprijină statele membre în îndeplinirea obligațiilor legate de difuzarea și de accesul la informații referitoare la libera circulație a lucrătorilor, în special conform prevederilor articolului 6 din Directiva 2014/54/UE și articolului 22 din Regulamentul (UE) 2016/589, la coordonarea în materie de securitate socială, astfel cum se prevede la articolul 76 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, și referitoare la detașarea lucrătorilor, conform prevederilor articolului 5 din Directiva 2014/67/UE, inclusiv prin trimiterea la surse naționale de informare, cum ar fi site-urile internet oficiale unice de la nivel național;
- (d) sprijină statele membre în îmbunătățirea acurateței, exhaustivității și ușurinței în utilizare a surselor și serviciilor naționale de informare relevante, în conformitate cu criteriile de calitate prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/1724;
- (e) sprijină statele membre în simplificarea procedurilor de furnizare de informații și servicii persoanelor fizice și angajatorilor cu privire la mobilitatea transfrontalieră pe bază voluntară;

- (f) facilitează cooperarea dintre organismele competente desemnate în conformitate cu Directiva 2014/54/UE, pentru a furniza informații, orientări și asistență persoanelor fizice și angajatorilor în materie de mobilitate a forței de muncă în cadrul pieței interne.

Articolul 6
Coordonarea EURES

Pentru a sprijini statele membre în furnizarea de servicii persoanelor fizice și angajatorilor prin intermediul EURES, cum ar fi corelarea transfrontalieră a ofertelor de locuri de muncă, stagii și ucenicii cu CV-urile, facilitând astfel mobilitatea forței de muncă în întreaga Uniune, autoritatea gestionează Biroul european de coordonare al EURES, instituit în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) 2016/589.

Biroul european de coordonare aflat sub conducerea autorității își îndeplinește responsabilitățile care îi revin în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) 2016/589, cu excepția funcționării tehnice și a dezvoltării portalului EURES și a serviciilor informatice aferente, care continuă să fie gestionate de Comisie. Sub responsabilitatea directorului executiv, astfel cum se prevede la articolul 22 alineatul (4) litera (n) din prezentul regulament, autoritatea se asigură că această activitate respectă pe deplin cerințele dreptului aplicabil privind protecția datelor, inclusiv obligația de a desemna un responsabil cu protecția datelor, în conformitate cu articolul 36 din prezentul regulament.

Articolul 7

Cooperarea și schimbul de informații dintre statele membre

- (1) Autoritatea facilitează cooperarea și accelerarea schimburilor de informații dintre statele membre și sprijină respectarea efectivă de către acestea a obligațiilor de cooperare, inclusiv în ceea ce privește schimbul de informații, astfel cum sunt definite în dreptul Uniunii din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

În acest scop, în special, autoritatea:

- (a) la cererea unuia sau a mai multor state membre, sprijină autoritățile naționale în identificarea punctelor de contact relevante ale autorităților naționale din alte state membre;
- (b) la cererea unuia sau a mai multor state membre, facilitează urmărirea subsecventă a solicitărilor și a schimburilor de informații dintre autoritățile naționale prin furnizarea de sprijin logistic și tehnic, inclusiv servicii de traducere și interpretare, și prin schimburi de informații privind stadiul dosarelor;
- (c) promovează, face schimb de bune practici și contribuie la diseminarea lor între statele membre;

- (d) la cererea unuia sau mai multor state membre, în cazul în care este relevant, facilitează și sprijină procedurile transfrontaliere de asigurarea a respectării legii în ceea ce privește aplicarea de sancțiuni și amenzi, în limitele domeniului de aplicare al prezentului regulament, în conformitate cu articolul 1;
 - (e) prezintă Comisiei un raport semestrial cu privire la solicitările nesoluționate dintre statele membre și apreciază dacă să trimită spre mediere respectivele solicitări în conformitate cu articolul 13 alineatul (2);
- (2) La cererea unuia sau a mai multor state membre și în îndeplinirea sarcinilor sale, autoritatea furnizează informații pentru a sprijini statul membru în cauză la aplicarea efectivă a dreptului Uniunii care intră în sfera de competență a autorității.
 - (3) Autoritatea promovează utilizarea de instrumente și proceduri electronice pentru schimbul de mesaje între autoritățile naționale, inclusiv a Sistemului de informare al pieței interne (IMI).
 - (4) Autoritatea încurajează utilizarea unor abordări inovatoare pentru o cooperare transfrontalieră eficace și eficientă și promovează eventuala utilizare a unor mecanisme de schimb electronic și a bazelor de date între statele membre pentru a facilita accesul la date în timp real și detectarea fraudelor și poate sugera posibile îmbunătățiri ale utilizării acestor mecanisme și baze de date. Autoritatea prezintă rapoarte Comisiei în vederea dezvoltării în continuare a mecanismelor de schimb electronic și a bazelor de date.

Articolul 8

Coordonarea și asistarea inspecțiilor concertate și comune

- (1) La cererea unuia sau a mai multor state membre, autoritatea coordonează și acordă asistență în ceea ce privește inspecțiile concertate sau comune în domeniile care intră în competența autorității. Autoritatea poate, de asemenea, din proprie inițiativă, să propună autorităților statelor membre în cauză ca acestea să efectueze o inspecție concertată sau comună.

Inspecțiile comune și concertate sunt supuse acordului statelor membre în cauză.

Organizațiile partenerilor sociali la nivel național pot aduce cazurile în atenția autorității.

- (2) În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:
- (a) inspecțiile concertate sunt inspecții efectuate simultan în două sau mai multe state membre în ceea ce privește cazurile conexe, fiecare autoritate națională operând în propria jurisdicție și fiind asistată, după caz, de personalul autorității;
 - (b) inspecțiile comune sunt inspecții efectuate într-un stat membru, cu participarea autorităților naționale din unul sau mai multe alte state membre și sunt asistate, după caz, de personalul autorității.

- (3) În conformitate cu principiului cooperării loiale, statele membre depun eforturi de a participa la inspecții concertate sau comune.

O inspecție concertată sau comună este condiționată de obținerea acordului prealabil al tuturor statelor membre participante, iar acordurile sunt comunicate prin intermediul ofițerilor naționali de legătură ai acestora desemnați în temeiul articolului 32.

În cazul în care unul sau mai multe state membre decid să nu ia parte la inspecția concertată sau comună, autoritățile naționale ale celorlalte state membre efectuează inspecția respectivă numai în statele membre participante. Statele membre care decid să nu participe păstrează confidențialitatea informațiilor referitoare la inspecția respectivă.

- (4) Autoritatea stabilește și adoptă modalitățile de asigurare a unei monitorizări adecvate atunci în cazul în care un stat membru decide să nu participe la o inspecție concertată sau comună.

În astfel de cazuri, statul membru în cauză informează în scris, inclusiv prin mijloace electronice, autoritatea și celelalte state membre interesate, fără întârzieri nejustificate, cu privire la motivele deciziei sale și, eventual, cu privire la măsurile pe care intenționează să le adopte în vederea soluționării cazului, precum și cu privire la rezultatele acestor măsuri, odată ce acestea sunt cunoscute. Autoritatea poate sugera ca statul membru care nu a participat la o inspecție comună sau concertată să își efectueze propria sa inspecție în mod voluntar.

- (5) Statele membre și autoritatea păstrează confidențialitatea informațiilor privind inspecțiile avute în vedere, în ceea ce privește părțile terțe.

Articolul 9

Regimul inspecțiilor concertate și comune

- (1) Un acord de efectuare a unei inspecții comune sau a unei inspecții concertate, încheiat între statele membre participante și autoritate, stabilește termenii și condițiile pentru efectuarea unui astfel de inspecții, inclusiv domeniul și scopul inspecției și, atunci când este relevant, toate dispozițiile privind participarea personalului autorității. Acordul poate include dispoziții care să permită efectuarea inspecțiilor concertate sau comune cu un preaviz scurt, odată ce au fost convenite și planificate. Autoritatea stabilește un acord model, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern sau practicile naționale.
- (2) Inspecțiile concertate și comune se efectuează în conformitate cu dreptul sau practicile statelor membre în care se efectuează inspecțiile. Orice acțiune ulterioară inspecțiilor respective se realizează în conformitate cu dreptul sau practicile statelor membre în cauză.
- (3) Inspecțiile concertate și comune au loc într-un mod eficient din punct de vedere operațional. În acest scop, în acordul de inspecție, statele membre acordă funcționarilor dintr-un alt stat membru care participă la astfel de inspecții un rol și un statut corespunzător, în conformitate cu dreptul sau practicile statului membru în care are loc inspecția.

- (4) Autoritatea furnizează sprijin conceptual, logistic și tehnic și, după necesități, consiliere juridică, dacă statele membre în cauză solicită acest lucru, care poate include servicii de traducere și interpretare, pentru statele membre care desfășoară inspecții comune sau concertate.
- (5) Membrii personalului autorității pot participa la inspecție ca observatori, pot oferi sprijin logistic și pot participa la o inspecție concertată sau comună cu acordul prealabil al statului membru pe al cărui teritoriu vor acorda asistență pentru inspecție în conformitate cu dreptul sau practicile acestuia.
- (6) Autoritatea națională a unui stat membru care efectuează o inspecție concertată sau comună prezintă un raport autorității cu privire la rezultatele acelei inspecții în statul membru respectiv, precum și cu privire la gestionarea operațională generală a inspecției concertate sau comune, cel târziu la șase luni după încheierea inspecției.
- (7) Informațiile colectate în timpul inspecțiilor concertate sau comune pot fi utilizate ca probe în procedurile judiciare din statele membre în cauză, în conformitate cu dreptul sau practicile statului membru respectiv.

- (8) În rapoartele care trebuie prezentate consiliului de administrație de două ori pe an se includ informații cu privire la inspecțiile concertate sau comune coordonate de autoritate, precum și informațiile furnizate de statele membre și autoritate așa cum se prevede la articolul 8 alineatul (2) și alineatul (3). Aceste rapoarte se transmit, de asemenea, Grupului părților interesate, iar informațiile sensibile sunt prelucrate în mod corespunzător. În raportul anual de activitate al autorității se include un raport anual cu privire la inspecțiile sprijinite de către aceasta.
- (9) În situația în care, în cursul inspecțiilor concertate sau comune sau în cursul oricăreia dintre activitățile sale, autoritatea ia cunoștință de existența unor suspiciuni de nereguli în ceea ce privește aplicarea dreptului Uniunii, ea poate raporta respectivele suspiciuni de nereguli, după caz, statului membru vizat și Comisiei.

Articolul 10

Analizele și evaluarea riscurilor privind mobilitatea forței de muncă

- (1) În cooperare cu statele membre și, după caz, cu partenerii sociali, autoritatea evaluează riscurile și efectuează analize cu privire la mobilitatea forței de muncă și coordonarea în materie de securitate socială în Uniune. Activitatea de analiză și de evaluare a riscurilor vizează aspecte cum ar fi dezechilibrele de pe piața muncii, amenințările specifice anumitor sectoare și problemele recurente, autoritatea putând efectua și analize și studii aprofundate pentru a investiga aspecte specifice. În activitatea sa analitică și de evaluare a riscurilor autoritatea utilizează, pe cât posibil, datele statistice relevante și actuale disponibile din studiile existente și asigură complementaritatea cu agențiile sau serviciile Uniunii și cu autoritățile, agențiile sau serviciile naționale și se bazează pe expertiza acestora, inclusiv în domeniul fraudelor, al discriminării, al anticipării competențelor și în cel al sănătății și siguranței la locul de muncă.
- (2) Autoritatea organizează evaluări *inter pares* în rândul statelor membre care au fost de acord să participe la acestea, pentru:
 - (a) a examina orice întrebări, dificultăți și chestiuni specifice care ar putea apărea în legătură cu implementarea și aplicarea practică a dreptului Uniunii din competența autorității, precum și în legătură cu asigurarea respectării sale în practică;

- (b) a spori coerența prestării de servicii către persoane fizice și întreprinderi;
 - (c) a îmbunătăți cunoașterea și înțelegerea reciprocă a diferitelor sisteme și practici, precum și a evalua eficacitatea diferitelor măsuri de politică, inclusiv a măsurilor de prevenire și descurajare.
- (3) Atunci când a fost efectuată o evaluare de risc sau orice activitate analitică, autoritatea raportează rezultatele acestora Comisiei, precum și în mod direct statelor membre în cauză, schițând posibile măsuri pentru soluționarea deficiențelor identificate.

Autoritatea include un rezumat al respectivelor rezultate în rapoartele sale anuale pe care le înaintează Parlamentului European și Comisiei.

- (4) Autoritatea colectează, dacă este cazul, date statistice compilate și furnizate de statele membre în domenii ale dreptului Uniunii din competența sa. În acest context, autoritatea caută să simplifice actualele activități de colectare de date în domeniile respective pentru a evita duplicarea efortului de colectare a datelor. Atunci când este cazul, se aplică dispozițiile articolului 15. Autoritatea menține contactul cu Comisia (Eurostat) și partajează rezultatele activităților sale de colectare de date, după caz.

Articolul 11

Sprrijin pentru consolidarea capacităților

Autoritatea sprijină statele membre în eforturile de consolidare a capacităților menite să promoveze asigurarea coerentă a respectării dreptului Uniunii în toate domeniile enumerate la articolul 1.

Autoritatea desfășoară, în special, următoarele activități:

- (a) în cooperare cu autoritățile naționale și, după caz, cu partenerii sociali, elaborează linii directoare comune fără caracter juridic obligatoriu pentru uzul statelor membre și al partenerilor sociali, inclusiv orientări pentru inspecțiile efectuate în cazuri cu o dimensiune transfrontalieră, precum și definiții și concepte comune, pe baza lucrărilor relevante de la nivelul Uniunii și cel național;
- (b) promovează și sprijină asistența reciprocă, sub formă de activități *inter pares* sau de activități de grup, precum și schimburile de personal și programele de detașare între autoritățile naționale;
- (c) promovează schimbul și diseminarea experiențelor și a bunelor practici, inclusiv a exemplurilor de cooperare între autoritățile naționale relevante;
- (d) dezvoltă programe de formare sectoriale și transsectoriale, inclusiv pentru autoritățile de inspecție a muncii și materiale de formare specializate, inclusiv prin metode de învățare online;

- (e) promovează campanii de sensibilizare, inclusiv campanii de informare a persoanelor fizice și a angajatorilor, în special a IMM-urilor, în legătură cu drepturile și obligațiile acestora și în legătură cu oportunitățile de care dispun.

Articolul 12

*Platforma europeană pentru intensificarea cooperării
în materie de combatere a muncii nedeclarate*

- (1) Platforma europeană pentru intensificarea cooperării în materie de combatere a muncii nedeclarate („platforma”) instituită în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) sprijină activitățile autorității de combatere a muncii nedeclarate prin:
- (a) consolidarea cooperării între autoritățile relevante ale statelor membre și alți actori implicați pentru a combate, în mod mai eficient și mai eficace, munca nedeclarată sub diferitele sale forme, precum și munca declarată în mod fals, asociată acesteia, inclusiv activitatea independentă falsă;
 - (b) îmbunătățirea capacității diferitelor autorități relevante și a diferiților actori din statele membre de a aborda munca nedeclarată în ceea ce privește aspectele transfrontaliere ale acesteia și contribuirea, pe această cale, la condiții de concurență echitabile;

- (c) sensibilizarea opiniei publice cu privire la chestiunile legate de munca nedeclarată și la necesitatea adoptării urgente a unor măsuri adecvate, precum și încurajarea statelor membre să își intensifice eforturile de combatere a muncii nedeclarate;
 - (d) efectuarea activităților enumerate în anexă.
- (2) Platforma încurajează cooperarea dintre statele membre prin:
- (a) schimbul de bune practici și de informații;
 - (b) dezvoltarea de cunoștințe specifice și de analize, însă cu evitarea suprapunerilor;
 - (c) încurajarea și facilitarea abordărilor inovatoare pentru a asigura desfășurarea în mod eficace și eficient a cooperării și a experiențelor de evaluare la nivel transfrontalier;
 - (d) contribuția la o înțelegere transsectorială a aspectelor legate de munca nedeclarată.
- (3) Platforma are este alcătuită din:
- (a) câte un reprezentant de rang înalt numit de fiecare stat membru;
 - (b) un reprezentant al Comisiei;

- (c) cel mult patru reprezentanți ai organizațiilor interprofesionale ale partenerilor sociali la nivelul Uniunii, desemnați de către organizațiile respective și reprezentând în mod egal sindicatele și organizațiile patronale.
- (4) Pot participa la reuniunile platformei în calitate de observatori și contribuțiile lor sunt luate în considerare în mod adecvat, următoarele părți interesate:
- (a) cel mult 14 reprezentanți ai organizațiilor partenerilor sociali din sectoarele cu o incidență ridicată a muncii nedeclarate, desemnați de către organizațiile respective și care reprezintă în mod egal sindicatele și organizațiile patronale;
 - (b) câte un reprezentant al Eurofound, EU-OSHA și OIM;
 - (c) câte un reprezentant al fiecărui stat terț din Spațiul Economic European.

Pot fi invitați să participe la reuniunile platformei și alți observatori decât cei menționați la primul paragraf, urmând a se ține cont în mod corespunzător de contribuțiile acestora.

Platforma este prezidată de un reprezentant al autorității.

Articolul 13

Medierea între statele membre

- (1) Autoritatea poate îndeplini un rol de mediere în litigiile dintre două sau mai multe state membre în ceea ce privește cazuri individuale de aplicare a dreptului Uniunii în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament, fără a aduce atingere competențelor Curții de Justiție. O astfel de mediere are ca scop reconcilierea punctelor de vedere divergente ale statelor membre care sunt parte în litigiu și adoptarea unui aviz fără caracter obligatoriu.
- (2) În cazul în care un litigiu nu poate fi soluționat prin contact direct și prin dialog între statele membre care sunt parte în litigiu, autoritatea inițiază o procedură de mediere la cererea unuia sau a mai multor state membre în cauză. Autoritatea poate sugera din proprie inițiativă inițierea unei proceduri de mediere. Medierea poate fi realizată numai cu acordul tuturor statelor membre care sunt parte în litigiu.
- (3) Prima etapă a medierii se desfășoară între statele membre care sunt parte în litigiu și un mediator, care adoptă de comun acord un aviz fără caracter obligatoriu. În prima etapă a medierii pot participa, cu rol consultativ, experți din partea statelor membre și din partea Comisiei și a autorității.

- (4) În cazul în care nu se găsește nicio soluție în prima etapă de mediere, autoritatea lansează o a doua etapă pe lângă Consiliul de mediere, sub rezerva acordului tuturor statelor membre care sunt parte în litigiu.
- (5) Consiliul de mediere, compus din experți din state membre, altele decât cele care sunt parte în litigiu, încearcă să reconcilieze punctele de vedere ale statelor membre care sunt parte în litigiu și convine asupra unui aviz fără caracter obligatoriu. În această a doua etapă a medierii pot participa, cu rol consultativ, experți din partea Comisiei și a autorității.
- (6) Consiliul de administrație adoptă normele aplicabile procedurii de mediere, inclusiv acordurile de lucru și numirea mediatorilor, termenele aplicabile, implicarea experților din partea statelor membre, a Comisiei și a autorității, precum și posibilitatea ca Consiliul de mediere să se reunească în diferite formate.
- (7) Participarea statelor membre care sunt parte în litigiu la ambele etape ale procedurii de mediere este voluntară. În cazul în care un astfel de stat membru hotărăște să nu participe la mediere, acesta informează autoritatea și celelalte state membre care sunt parte în litigiu, în scris sau pe cale electronică, în legătură cu motivele deciziei sale în termenul stabilit în normele de procedură menționate la alineatul (6).

- (8) Atunci când prezintă un dosar spre mediere, statele membre se asigură că toate datele cu caracter personal legate de acest dosar sunt anonimizate, astfel încât persoana vizată nu este sau nu mai este identificabilă. Autoritatea nu prelucrează datele cu caracter personal ale persoanelor fizice implicate în dosarul respectiv în niciun moment pe parcursul procedurii de mediere.
- (9) Dosarele care fac obiectul unor proceduri judiciare în curs la nivel național sau la nivelul Uniunii nu sunt admisibile pentru a fi mediate de către autoritate. În cazul în care sunt inițiate acțiuni în justiție pe parcursul procedurii de mediere, aceasta este suspendată.
- (10) Procedura de mediere nu aduce atingere competenței comisiei administrative, inclusiv deciziilor pe care aceasta le ia. În procedura de mediere se ține seama de toate deciziile relevante ale comisiei administrative.
- (11) În cazurile în care litigiul privește, integral sau parțial, aspecte de securitate socială, autoritatea informează comisia administrativă.

Pentru a asigura o bună cooperare, pentru a coordona activitățile de comun acord și pentru a evita orice suprapunere în cazurile de mediere care privesc atât aspecte legate de securitate socială, cât și dreptul muncii, comisia administrativă și autoritatea încheie un acord de cooperare.

La cererea comisiei administrative și de comun acord cu statele membre care sunt parte în litigiu, autoritatea transferă comisiei administrative chestiunile ce țin de securitatea socială, în temeiul articolului 74a alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004. Procedura de mediere poate continua cu privire la chestiunile care nu privesc securitatea socială.

La cererea oricărui stat membru care este parte în litigiu, autoritatea sesizează comisia administrativă cu privire la chestiunea privind coordonarea în materie de securitate socială. Această sesizare poate fi realizată în orice etapă a medierii. Procedura de mediere poate continua cu privire la chestiunile care nu privesc securitatea socială.

- (12) În termen de trei luni de la adoptarea avizului fără caracter obligatoriu, statele membre care sunt parte în litigiu prezintă un raport autorității privind măsurile luate pentru a urma avizul sau, atunci când nu au luat măsuri, privind motivele neluării acestora.
- (13) Autoritatea prezintă de două ori pe an Comisiei un raport cu privire la rezultatele dosarelor de mediere pe care le-a instrumentat și la dosarele cărora nu li s-a dat curs.

Articolul 14

Cooperarea cu agențiile și organele specializate

Autoritatea vizează, în toate activitățile sale, asigurarea cooperării, evitarea suprapunerilor, promovarea sinergiilor și a complementarității cu alte agenții descentralizate ale Uniunii și organisme specializate, cum ar fi comisia administrativă. În acest scop, autoritatea poate încheia acorduri de cooperare cu agenții relevante ale Uniunii, cum ar fi Cedefop, Eurofound, EU-OSHA, ETF, Europol și Eurojust.

Articolul 15

Interoperabilitatea și schimbul de informații

Autoritatea coordonează, dezvoltă și aplică cadre de interoperabilitate pentru a garanta schimbul de informații atât între statele membre, cât și cu autoritatea. Aceste cadre de interoperabilitate se întemeiază și sunt susținute de Cadrul european de interoperabilitate și de Arhitectura europeană de referință a interoperabilității menționate în Decizia (UE) 2015/2240.

Capitolul III

Organizarea autorității

Articolul 16

Structura administrativă și de conducere

- (1) Structura administrativă și de conducere a autorității cuprinde:
 - (a) un consiliu de administrație;
 - (b) un director executiv;
 - (c) un grup al părților interesate.

- (2) Autoritatea poate înființa grupuri de lucru sau grupuri de experți compuse din reprezentanți ai statelor membre sau ai Comisiei, sau din experți externi, în urma unei proceduri de selecție, sau o combinație a acestora, pentru îndeplinirea sarcinilor sale specifice sau pentru domeniul de politică specifice. Aceasta instituie platforma menționată la articolul 12, în calitate de grup de lucru permanent, și Consiliul de mediere menționat la articolul 13.

Regulamentele de procedură ale acestor grupuri de lucru și grupuri de experți sunt stabilite de autoritate, după consultarea Comisiei.

Articolul 17

Componența consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație este format din:
- (a) câte un membru din fiecare stat membru;
 - (b) doi membri care reprezintă Comisia;
 - (c) un expert independent numit de Parlamentul European;
 - (d) patru membri care reprezintă organizațiile interprofesionale ale partenerilor sociali la nivelul Uniunii, sindicatele și organizațiile patronale fiind reprezentate în mod egal.

Numai membrii menționați la literele (a) și (b) de la primul paragraf au drept de vot.

- (2) Fiecare membru al consiliului de administrație are un membru supleant. Membrul supleant îl reprezintă pe membrul titular atunci când acesta lipsește.
- (3) Membrii menționați la alineatul (1) primul paragraf litera (a) și supleanții acestora sunt numiți de propriul stat membru.

Comisia numește membrii menționați la alineatul (1) primul paragraf litera (b).

Parlamentul European numește expertul menționat la alineatul (1) primul paragraf litera (c).

Organizațiile interprofesionale ale partenerilor sociali la nivelul Uniunii își numesc reprezentanții și Parlamentul European își numește expertul independent după ce se asigură de absența oricărui conflict de interese.

Membrii consiliului de administrație și supleanții acestora sunt numiți în funcție de cunoștințele lor în domeniile menționate la articolul 1, ținând cont de competențele lor manageriale, administrative și bugetare relevante.

Toate părțile reprezentate în consiliul de administrație depun eforturi pentru a limita rata de înlocuire a reprezentanților lor, în scopul de a asigura continuitatea activității consiliului. Toate părțile urmăresc să asigure o reprezentare echilibrată a femeilor și a bărbaților în consiliul de administrație.

- (4) Fiecare membru și fiecare supleant semnează o declarație scrisă în momentul preluării funcției în care declară că nu se află într-o situație de conflict de interese. Fiecare membru și fiecare supleant își actualizează declarația atunci când intervine o modificare a circumstanțelor în ceea ce privește conflictele de interese. Autoritatea publică declaratiile de interese și actualizările acestora pe site-ul său web.

- (5) Mandatul membrilor și al supleanților acestora este de patru ani. Mandatul respectiv poate fi reînnoit.
- (6) Reprezentanții țărilor terțe care aplică dreptul Uniunii în domeniile reglementate de prezentul regulament pot participa la reuniunile și deliberările consiliului de administrație în calitate de observatori.
- (7) Un reprezentant al Eurofound, un reprezentant al EU-OSHA, un reprezentant al Cedefop și un reprezentant al Fundației Europene de Formare pot fi invitați să participe în calitate de observatori la reuniunile consiliului de administrație, pentru a spori eficiența agențiilor și sinergiile dintre acestea.

Articolul 18

Funcțiile consiliului de administrație

- (1) În special, consiliul de administrație:
 - (a) oferă orientările strategice și supraveghează activitățile autorității;
 - (b) adoptă, cu o majoritate de două treimi a membrilor cu drept de vot, bugetul anual al autorității și exercită alte funcții în ceea ce privește bugetul autorității în conformitate cu capitolul IV;

- (c) evaluează și adoptă raportul anual de activitate consolidat privind activitățile autorității, inclusiv o imagine de ansamblu a îndeplinirii sarcinilor sale și îl transmite până la data de 1 iulie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi și face public raportul anual de activitate consolidat;
- (d) adoptă normele financiare aplicabile autorității în conformitate cu articolul 29;
- (e) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și de beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;
- (f) adoptă norme de prevenire și gestionare a conflictelor de interese în ceea ce privește propriii membri și experții independenți, precum și membrii Grupului părților interesate, ai grupurilor de lucru și ai grupurilor de experți ai autorității, menționați la articolul 16 alineatul (2), precum și în ceea ce privește experții naționali detașați și alte categorii de personal care nu sunt angajați ai autorității menționați la articolul 33, și publică anual pe site-ul său web declarațiile de interese ale membrilor consiliului de administrație;
- (g) adoptă și actualizează periodic, pe baza unei analize a necesităților, planurile de comunicare și difuzare menționate la articolul 36 alineatul (3);
- (h) adoptă propriul regulament de procedură;
- (i) adoptă normele aplicabile procedurii de mediere, în temeiul articolului 13;

- (j) înființează grupuri de lucru și grupuri de experți în temeiul articolului 16 alineatul (2) și adoptă regulamentele de procedură ale acestora;
- (k) exercită, în conformitate cu alineatul (2), în ceea ce privește personalul autorității, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor, și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți (denumite în continuare „competențe de autoritate împuternicită să facă numiri”);
- (l) adoptă norme de punere în aplicare pentru a asigura aplicarea Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor;
- (m) instituie, după caz, o capacitate de audit intern;
- (n) numește directorul executiv și, după caz, îi prelungește mandatul sau îl demite din funcție, în conformitate cu articolul 31;
- (o) numește un contabil, căruia i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți, care este complet independent în îndeplinirea îndatoririlor sale;
- (p) stabilește procedura de selecție a membrilor și a membrilor supleanți ai Grupului părților interesate instituit în conformitate cu articolul 23 și numește respectivii membri și membri supleanți;

- (q) se asigură că se dă curs în mod adecvat concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și din evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
 - (r) ia toate deciziile privind instituirea comisiilor interne sau a altor organisme ale autorității și, dacă este necesar, privind modificarea acestora, luând în considerare nevoile activității autorității și având în vedere buna gestiune financiară;
 - (s) aprobă proiectul de document unic de programare al autorității menționat la articolul 24, înainte de transmiterea acestuia către Comisie spre avizare;
 - (t) adoptă, după primirea avizului Comisiei, documentul unic de programare al autorității cu o majoritate de două treimi a membrilor cu drept de vot ai consiliului de administrație și în conformitate cu articolul 24.
- (2) În conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, consiliul de administrație adoptă o decizie în baza articolului 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și a articolului 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, delegând către directorul executiv competențele relevante ale autorității împuternicite să facă numiri și stabilind condițiile în care poate fi suspendată delegarea competențelor respective. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.

- (3) În cazul în care anumite circumstanțe excepționale impun acest lucru, consiliul de administrație poate, prin intermediul unei decizii, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor autorității împuternicite să facă numiri și a competențelor subdelegate de către directorul executiv și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.

Articolul 19

Președintele consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație alege un președinte și un vicepreședinte din rândul membrilor cu drept de vot și depune eforturi pentru realizarea echilibrului de gen. Președintele și vicepreședintele sunt aleși cu o majoritate de două treimi din membrii Consiliului de administrație cu drept de vot.

În cazul în care un prim vot nu conduce la obținerea majorității de două treimi, se organizează un al doilea vot prin care președintele și vicepreședinții sunt aleși cu o majoritate simplă a membrilor cu drept de vot ai consiliului de administrație.

Vicepreședintele îl înlocuiește automat pe președinte dacă acesta nu își poate îndeplini îndatoririle.

- (2) Durata mandatelor președintelui și vicepreședintelui este de trei ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit o singură dată. Cu toate acestea, dacă, în orice moment din cursul mandatului, calitatea acestora de membri ai consiliului de administrație încetează, mandatul lor expiră automat la aceeași dată.

Articolul 20

Reuniunile consiliului de administrație

- (1) Președintele convoacă reuniunile consiliului de administrație.
- (2) Președintele organizează deliberările în conformitate cu punctele de pe ordinea de zi. Membrii menționați la articolul 17 alineatul (1) primul paragraf literele (c) și (d) nu participă la deliberările cu privire la punctele legate de informații sensibile despre cazuri individuale, în conformitate cu regulamentul de procedură al consiliului de administrație.
- (3) Directorul executiv al autorității participă la deliberări, fără drept de vot.
- (4) Consiliul de administrație se reunește în ședință ordinară cel puțin de două ori pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui său, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime din membrii săi.

- (5) Consiliul de administrație convoacă reuniuni cu Grupul părților interesate cel puțin o dată pe an.
- (6) Orice persoană sau organizație a cărei opinie poate fi de interes poate fi invitată de consiliul de administrație să participe la reuniunile acestuia în calitate de observator, inclusiv membrii Grupului părților interesate.
- (7) Sub rezerva propriului regulament de procedură, membrii consiliului de administrație și supleanții lor pot să fie asistați în cursul reuniunilor de consilieri sau de experți.
- (8) Autoritatea asigură secretariatul consiliului de administrație.

Articolul 21

Regulile de vot ale consiliului de administrație

- (1) Fără a aduce atingere articolului 18 alineatul (1) literele (b) și (t), articolului 19 alineatul (1) și articolului 31 alineatul (8), consiliul de administrație adoptă deciziile cu o majoritate a membrilor cu drept de vot.
- (2) Fiecare membru cu drept de vot dispune de un vot. În absența unui membru cu drept de vot, supleantul său poate exercita dreptul de vot al acestuia.
- (3) Directorul executiv al autorității participă la deliberări, fără drept de vot.

- (4) Regulamentul de procedură al consiliului de administrație stabilește în mod detaliat modalitățile de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele altui membru, precum și circumstanțele în care pentru vot trebuie utilizate proceduri scrise.

Articolul 22

Responsabilitățile directorului executiv

- (1) Directorul executiv este responsabil pentru gestionarea autorității și urmărește asigurarea unui echilibru de gen în cadrul autorității. Directorul executiv răspunde în fața consiliului de administrație.
- (2) Directorul executiv prezintă Parlamentului European un raport privind modul în care și-a îndeplinit atribuțiile, atunci când este invitat să facă acest lucru. Consiliul îl poate invita pe directorul executiv să prezinte un raport cu privire la îndeplinirea atribuțiilor sale.
- (3) Directorul executiv este reprezentantul legal al autorității.
- (4) Directorul executiv răspunde de punerea în aplicare a sarcinilor atribuite autorității în temeiul prezentului regulament, în special:
- (a) administrarea curentă a autorității;
 - (b) punerea în aplicare a deciziilor adoptate de consiliul de administrație;

- (c) elaborarea unui proiect de document unic de programare și prezentarea acestuia către consiliul de administrație spre aprobare;
- (d) punerea în aplicare a documentului unic de programare și raportarea către consiliul de administrație cu privire la punerea sa în aplicare;
- (e) pregătirea proiectului de raport anual consolidat privind activitățile autorității și prezentarea acestuia către consiliul de administrație spre evaluare și adoptare;
- (f) elaborarea unui plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor și evaluărilor de audit interne sau externe, precum și a investigațiilor desfășurate de OLAF și prezentarea de rapoarte semestriale Comisiei și rapoarte periodice consiliului de administrație în legătură cu progresele înregistrate;
- (g) protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin realizarea de controale eficiente, fără a aduce atingere competenței de investigare a OLAF, și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, după caz, prin sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare, de natură administrativă, inclusiv de natură financiară;
- (h) pregătirea unei strategii antifraudă pentru autoritate și prezentarea acesteia către consiliul de administrație spre adoptare;

- (i) elaborarea proiectului de norme financiare aplicabile autorității și prezentarea acestuia către consiliul de administrație;
- (j) întocmirea proiectului de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale autorității, ca parte a documentului unic de programare al autorității și execuția bugetului acesteia;
- (k) adoptarea, în conformitate cu decizia menționată la articolul 18 alineatul (2), a deciziilor cu privire la gestionarea resurselor umane;
- (l) adoptarea deciziilor privind structurile interne ale autorității, inclusiv, dacă este necesar, funcțiile adjunctilor care pot asigura gestionarea curentă a autorității, și, dacă este cazul, modificarea acestora, ținând seama de nevoile legate de activitățile autorității și buna gestiune bugetară;
- (m) după caz, cooperarea cu agențiile Uniunii și încheierea de acorduri de cooperare cu acestea;
- (n) implementarea măsurilor stabilite de consiliul de administrație pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2018/1725 de către autoritate;
- (o) informarea consiliului de administrație cu privire la contribuțiile prezentate de Grupul părților interesate.

- (5) Directorul executiv decide dacă este necesară afectarea unuia sau a mai multor membri ai personalului într-unul sau mai multe state membre și dacă este necesară înființarea unui birou de legătură în Bruxelles pentru a sprijini cooperarea autorității cu instituțiile și organele relevante ale Uniunii. Înainte de a decide să înființeze un birou local sau un birou de legătură, directorul executiv obține acordul prealabil al Comisiei, al consiliului de administrație și al statului membru unde își va avea sediul biroul. Decizia respectivă precizează domeniul de aplicare al activităților care urmează să fie efectuate la biroul respectiv, astfel încât să se evite costurile inutile și suprapunerea funcțiilor administrative ale autorității. Poate fi solicitată încheierea unui acord privind sediul cu statul membru unde își va avea sediul biroul local sau biroul de legătură.

Articolul 23

Crearea și componența Grupului părților interesate

- (1) Pentru a facilita consultările cu părțile interesate relevante și a beneficia de expertiza lor în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament, se instituie un Grup al părților interesate. Grupul părților interesate funcționează pe lângă autoritate și are funcții consultative.

- (2) Grupul părților interesate primește informări prealabile și poate, la cererea autorității sau din proprie inițiativă, să prezinte autorității avize privind:
- (a) aspecte legate de aplicarea și asigurarea respectării dreptului Uniunii în domeniile reglementate de prezentul regulament, inclusiv analizele mobilității forței de muncă transfrontaliere și evaluarea riscurilor, astfel cum se menționează la articolul 10;
 - (b) proiectul de raport anual consolidat de activitate privind acțiunile autorității menționat la articolul 18;
 - (c) proiectul provizoriu de document unic de programare menționat la articolul 24;
- (3) Grupul părților interesate este prezidat de directorul executiv și se întrunește cel puțin de două ori pe an la inițiativa directorului executiv sau la solicitarea Comisiei.
- (4) Grupul părților interesate este format din doi reprezentanți ai Comisiei și zece reprezentanți ai partenerilor sociali la nivelul Uniunii, sindicatele și organizațiile patronale fiind reprezentate în mod egal, inclusiv ai unor parteneri sociali sectoriali recunoscuți la nivelul Uniunii reprezentând sectoare vizate în special de probleme legate de mobilitatea forței de muncă.

- (5) Membrii și membrii supleanți ai Grupului părților interesate sunt desemnați de organizațiile lor și numiți de consiliul de administrație. Membrii supleanți sunt numiți de consiliul de administrație conform aceluiași condiții ca în cazul membrilor și aceștia înlocuiesc în mod automat membrii absenți. În măsura posibilului, se respectă un echilibru de gen adecvat, precum și o reprezentare adecvată a IMM-urilor.
- (6) Autoritatea asigură secretariatul Grupului părților interesate. Grupul părților interesate își adoptă propriul regulament de procedură cu o majoritate de două treimi a membrilor săi cu drept de vot. Regulamentul de procedură este supus aprobării consiliului de administrație.
- (7) Grupul părților interesate poate invita experți sau reprezentanți ai organizațiilor internaționale relevante la reuniunile sale.
- (8) Autoritatea publică avizează, opiniile și recomandările Grupului părților interesate, precum și rezultatele consultărilor, cu excepția cazului în care există cerințe de confidențialitate.

Capitolul IV

Stabilirea și structura bugetului autorității

SECȚIUNEA 1

DOCUMENTUL UNIC DE PROGRAMARE AL AUTORITĂȚII

Articolul 24

Programarea anuală și multianuală

- (1) În fiecare an, directorul executiv elaborează un proiect de document unic de programare care conține, în special, programarea anuală și multianuală în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei¹ care ține cont de orientările stabilite de Comisie și de orice opinii ale Grupului părților interesate.
- (2) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, consiliul de administrație adoptă proiectul de document unic de programare menționat la alineatul (1). El îl transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cel târziu până la data de 31 ianuarie a anului următor, împreună cu orice altă versiune ulterioară actualizată a documentului respectiv.

¹ Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei din 30 septembrie 2013 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 7.12.2013, p. 42).

Documentul unic de programare devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii și, dacă este necesar, se ajustează în mod corespunzător.

- (3) Programul anual de lucru stabilește obiective detaliate și rezultate preconizate, inclusiv indicatori de performanță. Acesta conține, de asemenea, o descriere a acțiunii care urmează să fie finanțată și o indicație referitoare la resursele financiare și umane alocate fiecărei acțiuni. Programul de lucru anual concordă cu programul de lucru multianual menționat la alineatul (4). Acesta indică în mod clar sarcinile care au fost adăugate, modificate sau eliminate față de exercițiul financiar precedent. Consiliul de administrație modifică programul de lucru anual adoptat atunci când autorității îi este încredințată o nouă sarcină care intră sub incidența prezentului regulament.

Orice modificare substanțială a programului de lucru anual se adoptă prin aceeași procedură ca cea utilizată în cazul programului de lucru anual inițial. Consiliul de administrație poate să-i delege directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului de lucru anual.

- (4) Programul de lucru multianual stabilește programarea strategică globală, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță. Aceasta indică de asemenea, pentru fiecare activitate, resursele financiare și umane orientative considerate necesare pentru atingerea obiectivelor stabilite.

Programarea strategică se actualizează după caz, în special pentru a aborda rezultatul evaluării menționate la articolul 40.

Articolul 25
Stabilirea bugetului

- (1) În fiecare an, directorul executiv elaborează un proiect provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor autorității pentru exercițiul financiar următor, care conține schema de personal, și îl transmite consiliului de administrație.
- (2) Proiectul provizoriu de estimare se bazează pe obiectivele și rezultatele preconizate indicate în documentul de programare anuală menționat la articolul 24 alineatul (3) și ține cont de resursele financiare necesare pentru atingerea acestor obiective și rezultate preconizate, în conformitate cu principiul de întocmire a bugetului în funcție de performanțe.
- (3) Pe baza proiectului provizoriu de estimare, consiliul de administrație adoptă un proiect de estimare a veniturilor autorității pentru exercițiul financiar următor și îl transmite Comisiei până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.
- (4) Comisia transmite proiectul de estimare autorității bugetare, împreună cu proiectul de buget general al Uniunii. Proiectul de estimare este, de asemenea, pus la dispoziția autorității.
- (5) Pe baza proiectului de estimare, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea contribuției care urmează să fie suportată de la bugetul general, pe care le prezintă autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.

- (6) Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția de la bugetul general al Uniunii destinată autorității.
- (7) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a autorității.
- (8) Consiliul de administrație adoptă bugetul autorității. Acesta devine definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii și, dacă este necesar, este ajustat în consecință.
- (9) Pentru orice proiect imobiliar care poate avea un impact semnificativ asupra bugetului autorității, se aplică Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013.

SECȚIUNEA 2

PREZENTAREA, IMPLEMENTAREA ȘI CONTROLUL BUGETULUI AUTORITĂȚII

Articolul 26

Structura bugetului

- (1) Se elaborează și se înscriu în bugetul autorității estimări ale tuturor veniturilor și cheltuielilor autorității pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic.

- (2) Bugetul autorității trebuie să fie echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.
- (3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile autorității cuprind:
 - (a) o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii;
 - (b) orice contribuție financiară voluntară din partea statelor membre;
 - (c) orice contribuție din partea țărilor terțe care participă la activitatea autorității, în temeiul articolului 42;
 - (d) posibile finanțări din partea Uniunii sub forma unor acorduri de delegare sau de granturi ad-hoc, în conformitate cu normele financiare ale autorității prevăzute la articolul 29 și cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii;
 - (e) taxe provenite din publicații sau orice altă prestație asigurată de autoritate.
- (4) Cheltuielile autorității includ cheltuielile cu personalul, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și cheltuielile de funcționare.

Articolul 27

Execuția bugetului

- (1) Directorul executiv execută bugetul autorității.
- (2) În fiecare an, directorul executiv transmite autorității bugetare toate informațiile relevante pentru constatările procedurilor de evaluare.

Articolul 28

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

- (1) Până la data de 1 martie a exercițiului financiar următor (anul N + 1), contabilul autorității trimite conturile provizorii pentru exercițiul financiar N către contabilul Comisiei și către Curtea de Conturi.
- (2) Până la data de 1 martie a anului N + 1, contabilul autorității comunică, de asemenea, informațiile contabile necesare în scopuri de consolidare către contabilul Comisiei, în modul și formatul solicitat de aceasta din urmă.
- (3) Până la data de 31 martie a anului N + 1, autoritatea trimite raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul N Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.
- (4) După primirea observațiilor Curții de Conturi privind conturile provizorii ale autorității pentru anul N, contabilul Autorității întocmește conturile finale ale autorității pe răspunderea sa. Directorul executiv le prezintă consiliului de administrație în vederea obținerii unui aviz.
- (5) Consiliul de administrație formulează un aviz privind conturile finale ale autorității pentru anul N.

- (6) Până la data de 1 iulie a anului N + 1, contabilul autorității transmite conturile finale pentru anul N Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi, împreună cu avizul consiliului de administrație.
- (7) Până la data de 15 noiembrie a anului N + 1 se publică, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, un link către site-ul web conținând conturile finale ale autorității.
- (8) Până la data de 30 septembrie a anului N + 1, directorul executiv trimite Curții de Conturi un răspuns la observațiile cuprinse în raportul anual al acesteia. Directorul executiv trimite de asemenea răspunsul respectiv consiliului de administrație și Comisiei.
- (9) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă, toate informațiile necesare pentru a facilita aplicarea procedurii de descărcare de gestiune pentru anul N, în conformitate cu articolul 261 alineatul (3) din Regulamentul financiar.
- (10) La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înaintea datei de 15 mai a anului N + 2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 29
Normele financiare

Normele financiare aplicabile autorității se adoptă de către consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea autorității, iar Comisia și-a dat în prealabil acordul.

Capitolul V
Personal

Articolul 30
Dispoziții generale

Personalului autorității i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți.

Articolul 31
Directorul executiv

- (1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al autorității în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.
- (2) Directorul executiv este numit de consiliul de administrație pe baza unei liste de candidați propuși de Comisie, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente. Candidatul selectat este invitat să facă o declarație în fața Parlamentului European și să răspundă întrebărilor adresate de deputații Parlamentului European. Schimbul de opinii nu întârzie în mod nejustificat numirea directorului executiv.
- (3) În scopul încheierii contractului cu directorul executiv, autoritatea este reprezentată de președintele consiliului de administrație.
- (4) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Înainte de sfârșitul acestei perioade, Comisia efectuează o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale autorității.
- (5) Consiliul de administrație, luând în considerare evaluarea menționată la alineatul (4), poate prelungi o singură dată mandatul directorului executiv pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

- (6) În cazul în care mandatul unui director executiv a fost prelungit în temeiul alineatului (5), acesta nu mai poate participa la o altă procedură de selecție pentru același post după încheierea perioadei cumulative.
- (7) Directorul executiv poate fi demis din funcție doar printr-o decizie a consiliului de administrație. În decizia sa, consiliul de administrație ține seama de evaluarea performanțelor directorului executiv, realizată de către Comisie, astfel cum se menționează la alineatul (4).
- (8) Consiliul de administrație adoptă deciziile privind numirea, prelungirea mandatului sau demiterea din funcție a directorului executiv cu o majoritate de două treimi a membrilor săi cu drept de vot.

Articolul 32

Ofițerii naționali de legătură

- (1) Fiecare stat membru desemnează un ofițer național de legătură în calitate de expert național detașat pe lângă autoritate și să lucreze la sediul acesteia, în temeiul articolului 33.

- (2) Ofițerii naționali de legătură contribuie la executarea sarcinilor autorității, inclusiv prin facilitarea cooperării și a schimbului de informații prevăzute la articolul 7 și prin sprijinirea și coordonarea inspecțiilor prevăzute la articolul 8. De asemenea, aceștia îndeplinesc funcția de punct de contact național pentru întrebările din partea statelor lor membre și cele referitoare la statele lor membre, fie răspunzând acestor întrebări în mod direct, fie menținând contactul cu administrațiile lor naționale.
- (3) Ofițerii naționali de legătură au dreptul de a solicita și de a primi toate informațiile relevante din partea statelor membre ale acestora, astfel cum se prevede în prezentul regulament, respectând pe deplin dreptul intern sau practicile statelor lor membre, în special în ceea ce privește protecția datelor și normele privind confidențialitatea.

Articolul 33

Experții naționali detașați și alte categorii de personal

- (1) Pe lângă ofițerii naționali de legătură, autoritatea poate recurge, în oricare dintre domeniile sale de activitate, la alți experți naționali detașați sau la alte categorii de personal care nu sunt angajați ai autorității.
- (2) Consiliul de administrație adoptă decizii de stabilire a normelor privind detașarea experților naționali, inclusiv a ofițerilor naționali de legătură.

Capitolul VI

Dispoziții generale și finale

Articolul 34

Privilegii și imunități

Autorității și personalului acesteia li se aplică Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.

Articolul 35

Regimul lingvistic

- (1) Autorității i se aplică dispozițiile prevăzute de Regulamentul nr. 1 al Consiliului¹.
- (2) Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea autorității sunt asigurate de Centrul de traduceri.

¹ Regulamentul nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

Articolul 36

Transparență, protecția datelor cu caracter personal și comunicare

- (1) În cazul documentelor deținute de autoritate se aplică Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. În termen de șase luni de la prima sa reuniune, consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.
- (2) Consiliul de administrație stabilește măsuri pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 2018/1725, în special cele referitoare la numirea unui responsabil cu protecția datelor în cadrul autorității și cele privind legalitatea prelucrării datelor, securitatea activităților de prelucrare, furnizarea de informații și drepturile persoanelor vizate.
- (3) Autoritatea poate desfășura activități de comunicare din proprie inițiativă în limitele sferei sale de competență. Alocarea de resurse pentru activități de comunicare nu se face în detrimentul îndeplinirii cu eficacitate a sarcinilor menționate la articolul 4. Activitățile de comunicare se desfășoară în conformitate cu planurile pertinente de comunicare și de difuzare a informațiilor adoptate de consiliul de administrație.

Articolul 37
Combaterea fraudei

- (1) Pentru a facilita combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013, în termen de șase luni de la data la care autoritatea devine operațională, aceasta aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de OLAF și adoptă dispozițiile corespunzătoare care se aplică tuturor angajaților autorității, utilizând modelul prevăzut în anexa la acordul respectiv.

- (2) Curtea de Conturi are competența de a audita, pe bază de documente și prin controale la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii acordate de autoritate.

- (3) OLAF poate desfășura investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă s-a comis o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau cu un contract finanțat de autoritate, în conformitate cu dispozițiile și cu procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului¹.
- (4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile de grant ale autorității conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Curtea de Conturi Europeană și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații conform competențelor care le revin.

Articolul 38

Normele de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

Autoritatea adoptă norme de securitate proprii echivalente cu normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor clasificate ale Uniunii Europene („EUCI”) și a informațiilor neclasificate sensibile, în conformitate cu Deciziile (UE, Euratom) 2015/443² și (UE, Euratom) 2015/444³ ale Comisiei. Normele de securitate ale autorității cuprind, printre altele, prevederi privind schimbul, prelucrarea și stocarea informațiilor respective.

¹ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

² Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

³ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

Articolul 39

Răspundere

- (1) Răspunderea contractuală a autorității este reglementată de legea aplicabilă contractului în cauză.
- (2) Curtea de Justiție este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii prevăzute într-un contract încheiat de autoritate.
- (3) În cazul răspunderii extracontractuale, în conformitate cu principiile generale comune din dreptul statelor membre, autoritatea acordă despăgubiri pentru orice prejudiciu cauzat de serviciile sale sau de personalul său în îndeplinirea îndatoririlor lor.
- (4) Curtea de Justiție este competentă în litigiile legate de acordarea de despăgubiri pentru prejudicii, astfel cum se menționează la alineatul (3).
- (5) Răspunderea individuală față de autoritate a membrilor personalului acesteia este reglementată de dispozițiile aplicabile stabilite în Statutul funcționarilor și în Regimul aplicabil celorlalți agenți.

Articolul 40

Evaluare și revizuire

- (1) Până la ... [cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și ulterior din cinci în cinci ani, Comisia evaluează performanța autorității în raport cu obiectivele, mandatul și atribuțiile sale. Evaluarea analizează, în special, experiența dobândită prin procedura de mediere în temeiul articolul 13. Aceasta analizează, de asemenea, eventuala necesitate de a modifica mandatul și sfera de competență a autorității, inclusiv extinderea sferei de competență pentru a acoperi nevoile specifice ale unor sectoare, precum și implicațiile financiare ale oricărei astfel de modificări, ținând seama, de asemenea, de activitatea desfășurată de agențiile Uniunii în domeniile respective. Evaluarea urmărește, de asemenea, găsirea de noi sinergii și posibilități de simplificare cu agențiile din domeniul ocupării forței de muncă și al politicii sociale. Pe baza acestei evaluări, Comisia poate prezenta, după caz, propuneri legislative de revizuire a domeniului de aplicare al prezentului regulament.
- (2) Atunci când consideră că funcționarea în continuare a autorității nu se mai justifică în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile sale, Comisia poate propune prin urmare modificarea sau abrogarea prezentului regulament.
- (3) Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și consiliului de administrație un raport privind constatările evaluării. Constatările evaluării sunt făcute publice.

Articolul 41
Investigații administrative

Activitățile autorității sunt supuse investigațiilor efectuate de Ombudsmanul European în conformitate cu articolul 228 din TFUE.

Articolul 42
Cooperarea cu țări terțe și organizații internaționale

- (1) În măsura în care este necesar pentru a atinge obiectivele stabilite în prezentul regulament și fără a aduce atingere competențelor statelor membre și ale instituțiilor Uniunii, autoritatea poate coopera cu autoritățile competente din țări terțe și cu organizații internaționale.
- În acest scop, sub rezerva autorizării consiliului de administrație și după aprobarea de către Comisie, autoritatea poate să încheie acorduri operaționale cu autoritățile competente ale țărilor terțe și cu organizații internaționale. Aceste acorduri operaționale nu creează obligații legale pentru Uniune sau statele membre.
- (2) Autoritatea este deschisă participării țărilor terțe care au încheiat acorduri cu Uniunea în acest sens.

În conformitate cu dispozițiile relevante ale acordurilor menționate la primul paragraf, se elaborează acorduri care specifică, în special, caracterul, amploarea și modalitatea în care țările terțe în cauză urmează să participe la activitatea autorității, inclusiv dispoziții privind participarea la inițiativele întreprinse de autoritate, contribuțiile financiare și personalul. În ceea ce privește chestiunile legate de personal, aceste acorduri respectă, în orice caz, Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți.

- (3) Comisia se asigură că autoritatea își desfășoară activitatea în limitele mandatului său și ale cadrului instituțional existent prin încheierea unui acord operațional adecvat cu directorul executiv al autorității.

Articolul 43

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

- (1) Dispozițiile necesare referitoare la găzduirea autorității în statul membru gazdă, împreună cu normele specifice aplicabile în statul membru gazdă directorului executiv, membrilor consiliului de administrație, personalului și membrilor familiilor acestora, sunt prevăzute într-un acord privind sediul între autoritate și statul membru în care se află sediul, care urmează să fie încheiat după obținerea aprobării consiliului de administrație și cel târziu la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

- (2) Statul membru gazdă al autorității oferă condiții optime pentru a asigura funcționarea armonioasă și eficientă a autorității, inclusiv școlarizare multilingvă cu orientare europeană și legături de transport adecvate.

Articolul 44

Începerea activităților autorității

- (1) Autoritatea devine operațională având capacitatea de a-și executa propriul buget până la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (2) Comisia este responsabilă cu instituirea și funcționarea inițială a autorității până când autoritatea devine operațională. În acest scop:
- (a) până la intrarea în funcție a directorului executiv în urma numirii sale de către consiliul de administrație în conformitate cu articolul 31, Comisia poate să desemneze un funcționar al Comisiei pentru a exercita, în calitate de director executiv interimar, îndatoririle care îi revin directorului executiv;
 - (b) prin derogare de la articolul 18 alineatul (1) litera (k) și până la adoptarea unei decizii conform celor stipulate la articolul 18 alineatul (2), directorul executiv interimar exercită competența de autoritate împuternicită să facă numiri;

- (c) Comisia poate oferi asistență autorității, în special prin detașarea unor funcționari ai Comisiei care să desfășoare activitățile autorității sub responsabilitatea directorului executiv interimar sau a directorului executiv;
- (d) directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de credite înscrise în bugetul autorității după aprobarea de către consiliul de administrație și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare de personal, după adoptarea schemei de personal a autorității.

Articolul 45

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 883/2004

Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 se introduce următoarea literă:

„(na) prin «Autoritate Europeană a Muncii» se înțelege organul instituit prin Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului⁺⁺ și menționat la articolul 74a;

* Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... de instituire a unei Autorități Europene a Muncii, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004, a Regulamentului (UE) nr. 492/2011 și a Regulamentului (UE) 2016/589 și de abrogare a Deciziei (UE) 2016/344 (JO L...).”;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului din documentul PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) și numărul, data, titlul și referința din JO a respectivului regulament în nota de subsol.

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 74a

Autoritatea Europeană a Muncii

- (1) Fără a aduce atingere atribuțiilor și activităților comisiei administrative, Autoritatea Europeană a Muncii sprijină aplicarea prezentului regulament în conformitate cu sarcinile sale prevăzute în Regulamentul (UE) .../...⁺. Comisia administrativă cooperează cu Autoritatea Europeană a Muncii pentru a-și coordona activitățile pe baza unui acord reciproc și a evita orice suprapunere. În acest scop, comisia administrativă încheie un acord de cooperare cu Autoritatea Europeană a Muncii.
- (2) Comisia administrativă poate solicita Autorității Europene a Muncii să transfere cazurile referitoare la securitatea socială aflate în curs de mediere în conformitate cu articolul 13 alineatul (11) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) .../...⁺.”

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului din documentul PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)).

Articolul 46

Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 492/2011

Regulamentul (UE) nr. 492/2011 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 26 se adaugă următorul paragraf:

„Autoritatea Europeană a Muncii, instituită prin Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului*+, participă la reuniunile Comitetului consultativ în calitate de observator, furnizând informații tehnice și expertiză, după caz.

* Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... de instituire a unei Autorități Europene a Muncii, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004, a Regulamentului (UE) nr. 492/2011 și a Regulamentului (UE) 2016/589 și de abrogare a Deciziei (UE) 2016/344 (JO L...).”;

2. Articolele 29-34 se elimină începând de la data când autoritatea devine operațională în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) din prezentul regulament;

+ JO: a se introduce în text numărul regulamentului din documentul PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) și numărul, data, titlul și referința din JO a respectivului regulament în nota de subsol.

3. Articolul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 35

Regulamentul de procedură al Comitetului consultativ în vigoare la 8 noiembrie 1968 continuă să se aplice.”;

4. Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39

Cheltuielile de funcționare ale Comitetului consultativ sunt înscrise în bugetul general al Uniunii Europene la secțiunea referitoare la Comisie.”

Articolul 47

Modificări ale Regulamentului (UE) 2016/589

Regulamentul (UE) 2016/589 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) organizarea rețelei EURES între Comisie, Autoritatea Europeană a Muncii și statele membre;”;

(b) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cooperarea dintre Comisie, Autoritatea Europeană a Muncii și statele membre cu privire la schimbul de date relevante și disponibile privind locurile de muncă vacante, cererile de locuri de muncă și CV-urile;”;

(c) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) promovarea rețelei EURES la nivelul Uniunii prin măsuri de comunicare eficiente întreprinse de Comisie, Autoritatea Europeană a Muncii și statele membre.”;

2. La articolul 3 se adaugă următorul punct:

„8. «Autoritate Europeană a Muncii» înseamnă organul instituit în temeiul Regulamentului (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului^{*,+};

* Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... de instituire a unei Autorități Europene a Muncii, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004, a Regulamentului (UE) nr. 492/2011 și a Regulamentului (UE) 2016/589 și de abrogare a Deciziei (UE) 2016/344 (JO L...)”;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului din documentul PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) și numărul, data, titlul și referința din JO a respectivului regulament în nota de subsol.

3. La articolul 4, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„Se asigură accesibilitatea persoanelor cu dizabilități la informațiile portalului EURES și sprijinirea serviciilor disponibile la nivel național. Comisia, Biroul european de coordonare și membrii și partenerii EURES stabilesc măsurile necesare în acest scop în raport cu obligațiile lor respective.”;

4. La articolul 7, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) un Birou european de coordonare, care este instituit în cadrul Autorității Europene a Muncii și care are responsabilitatea de a asista rețeaua EURES în desfășurarea activităților sale;”;

(b) se adaugă următoarea literă:

„(e) Comisia.”;

5. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) fraza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Biroul european de coordonare sprijină rețeaua EURES în desfășurarea activităților sale, în special prin dezvoltarea și desfășurarea, în strânsă cooperare cu BNC și cu Comisia, a următoarelor activități:”;

(ii) la litera (a), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) în calitate de proprietar de sistem pentru portalul EURES și serviciile informatice conexe, definirea nevoilor utilizatorilor și a cerințelor comerciale care urmează să fie transmise Comisiei pentru exploatarea și dezvoltarea portalului, inclusiv a sistemelor și procedurilor sale pentru schimbul de locuri de muncă vacante, cereri de locuri de muncă, CV-uri și documente justificative, precum și de alte informații, în cooperare cu alte servicii sau rețele de informare și consiliere și cu alte inițiative relevante ale Uniunii;”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Biroul european de coordonare este gestionat de Autoritatea Europeană a Muncii. Biroul european de coordonare stabilește un dialog periodic cu reprezentanții partenerilor sociali de la nivelul Uniunii.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) După consultarea grupului de coordonare menționat la articolul 14 și a Comisiei, Biroul european de coordonare își elaborează programele de lucru multianuale.”;

6. La articolul 9 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cooperarea cu Comisia, cu Autoritatea Europeană a Muncii și cu statele membre cu privire la compensare, în cadrul stabilit în capitolul III;”;

7. La articolul 14, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Grupul de coordonare este alcătuit din reprezentanți la nivel corespunzător ai Comisiei, ai Biroului european de coordonare și ai BNC-urilor.”;

8. La articolul 16, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Statele membre examinează împreună cu Comisia și cu Biroul european de coordonare toate posibilitățile de a acorda prioritate cetățenilor Uniunii la ocuparea locurilor de muncă vacante, în vederea realizării unui echilibru între cererea și oferta de locuri de muncă în cadrul Uniunii. Statele membre pot adopta măsurile necesare în acest scop.”;

9. La articolul 19, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre cooperează între ele, cu Comisia și cu Biroul european de coordonare în ceea ce privește interoperabilitatea dintre sistemele naționale și clasificarea europeană dezvoltată de Comisie. Comisia informează statele membre cu privire la dezvoltarea clasificării europene.”;

10. Articolul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29

Schimbul de informații privind fluxurile și modelele

Comisia și statele membre monitorizează și fac publice fluxurile și modelele de mobilitate a forței de muncă în interiorul Uniunii, pe baza rapoartelor întocmite de Autoritatea Europeană a Muncii, utilizând statisticile Eurostat și datele naționale disponibile.”

Articolul 48

Abrogare

Decizia (UE) 2016/344 se abrogă de la data când autoritatea devine operațională, în conformitate cu articolul 44 alineatul (1) din prezentul regulament.

Trimiterile la decizia abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 49

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

ACTIVITĂȚILE PLATFORMEI INSTITUITE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 16 ALINEATUL (2)

Venind în sprijinul obiectivelor autorității în ceea ce privește combaterea muncii nedeclarate, platforma urmărește, în special:

- (i) să îmbunătățească cunoștințele privind munca nedeclarată, inclusiv în ceea ce privește cauzele, diferențele regionale și aspectele transfrontaliere, prin intermediul unor definiții și concepte comune, al unor instrumente de măsurare bazate pe dovezi și al promovării analizei comparative; să dezvolte înțelegerea reciprocă a diferitelor sisteme și practici de combatere a muncii nedeclarate și să analizeze eficacitatea măsurilor de politică, inclusiv a măsurilor preventive și a sancțiunilor;
- (ii) să faciliteze și să evalueze diferite forme de cooperare între statele membre și, atunci când este relevant, statele terțe, cum ar fi schimburile de personal, utilizarea bazelor de date, activitățile comune și cursurile de formare comune, precum și să creeze un sistem de schimb de informații pentru cooperarea administrativă, utilizând un modul specific privind munca nedeclarată în cadrul sistemului IMI;
- (iii) să creeze instrumente, de exemplu o bancă de cunoștințe, pentru schimbul eficient de informații și experiență și să elaboreze orientări pentru asigurarea respectării normelor, manuale de bune practici, principii comune privind inspecțiile pentru a combate munca nedeclarată și activități comune, cum ar fi campaniile europene; să evalueze experiențele de utilizare a unor astfel de instrumente;

- (iv) să elaboreze un program de învățare reciprocă pentru identificarea bunelor practici în toate domeniile relevante pentru combaterea muncii nedeclarate și să organizeze evaluări *inter pares* pentru a urmări progresele înregistrate în combaterea muncii nedeclarate în statele membre care au ales să participe la aceste evaluări;
 - (v) să asigure schimbul de experiență între autoritățile naționale în legătură cu aplicarea dreptului relevant al Uniunii pentru combaterea muncii nedeclarate.
-